21 Ιουνίου

ΕΤΟΣ Η'. — ΑΡΙΘΜΟΣ 1624

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.
Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ.
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

21/3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.
Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει........ Φρ. 45
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι........ » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ...... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσσίᾳ........ » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.
Ἀγγελίαι.... πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ
Διατριβαί, ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κυρίου Κουμουνδούρου — ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (ὁ Βίσμαρκ ἐν Βαυαρίᾳ)—Ἱσπανία (ἐπιστολὴ τοῦ Καστελὰρ) — Τελευταῖαι πολιτικαὶ εἰδήσεις — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Ἡ ἀποστολὴ ἐξάρχων ἐν ταῖς περὶ Τραπεζοῦντα ἐξαρχίαις (Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία)— ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ— Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα)

Κωνσταντινούπολις, 21 ἰουνίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρὶν ἢ ἔτι συνέλθῃ τὸ ἐν Βρυξέλλαις συγκροτηθησόμενον πρὸς ῥύθμισιν τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν ἐν καιρῷ πολέμου διεθνὲς συνέδριον, ἐκ Βιέννης ἀναγγέλλεται ὅτι ἄλλη συνέλευσις διεθνὴς ἡ ὑγειονομικὴ ἤρξατο προχθὲς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑγειονομικοῦ συνεδρίου ἐκήρυξε διὰ λόγου αὐτοῦ ὁ τῶν ἐξωτερικῶν κοινὸς ὑπουργὸς τῆς Αὐστροουγγαρίας κόμης Ἀνδράσσυ, ὅστις ἀνέπτυξε διὰ βραχέων τὸν σκοπὸν τῆς συγκαλέσεως τοῦ συνεδρίου καὶ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως διαρκοῦς διεθνοῦς ὀργάνου ὑποσχεθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως ἧ ἀνήκει καὶ τῆς ὁποίας προΐσταται. Ὡς ἤδη ἐμάθομεν ἐκ προηγουμένων εἰδήσεων, σκοπὸς τοῦ συνεδρίου τούτου ἐστὶν ἡ ἐξερεύνησις καὶ ὁ ὁρισμὸς τῶν ληπτέων μέτρων κατὰ τῶν περιοδικῶς μαστιζουσῶν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπιδημιῶν καὶ ὁ τρόπος τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς ἐξοντώσεως τῶν φθοροποιῶν τούτων νοσημάτων· ἐν ᾧ σκοπὸς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις μετ' οὐ πολὺ ἐπίσης χρόνον συνελευσομένου συνεδρίου ἔσται νὰ κανονίσῃ τὰς σχέσεις τῶν ἐμπολέμων πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἀμετόχους τοῦ πολέμου κατοίκους καὶ τὴν χρῆσιν ἐν γένει τῶν αἰχμαλώτων καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν φιλανθρωποτέραν κατὰ τὸ δυνατὸν οἰκονομίαν τῶν δεινῶν τῆς ἑτέρας ταύτης τεχνητῆς μάστιγος τῆς ἀνθρωπότητος ἥτις καλεῖται πόλεμος. Μεταξὺ τῶν δύο συνεδρίων ὑπάρχουσι, δυνατὸν εἰπεῖν, ὁμοιότητες καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν ὑπὸ τὴν φιλάνθρωπον ἀμφοτέρων ἔποψιν. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτός, ὃν ἐδώκαμεν εἰς ἀμφότερα, τῆς μάστιγος παρέχει τὴν ἰδέαν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι ἐν ἀμφοτέροις ζητεῖται νὰ πολεμηθῶσι περιστάσεις φθοροποιοὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, θανατηφόροι οὐ μόνον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων ἀλλὰ καὶ πρόξενοι διαταράξεων εἰς τὸν μηχανισμὸν τῶν κοινωνιῶν, τὸν νοημονέστερον ὄντως καὶ ἐξοχώτερον τοῦτον μηχανισμόν, ὅστις ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ καὶ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὰς ἰσχυροτέρας καὶ μεγαλοπραγμονεστέρας ἐπασχολεῖ διανοίας εἴτε ἐν τῇ θεωρίᾳ ἐπιδιδομένας εἰς τὴν μελέτην τῆς τελειοποιήσεως αὐτοῦ εἴτε ἐν τῇ πράξει ἐπιζητούσας τὴν ἐπίτευξιν τῶν σχετικῶς τελειοτέρων. Τὰ διεθνῆ συνέδρια ἢ ἄλλως εἰπεῖν αἱ κοσμικαὶ καὶ παγκόσμιοι σύνοδοι ὑφ' οἱονδήποτε τύπον ἐνεργούμεναι εἰσὶν ἐκδηλώσεις τῆς ἀνάγκης τῆς κοινῆς τῶν ἐθνῶν συμπράξεως πρὸς κοινὴν τῶν πραγμάτων ἐξέλεγξιν καὶ προαγωγὴν τῶν τυχῶν αὐτῶν εἰς βελτίω θέσιν καὶ κατάστασιν. Σήμερον τοῦτο, αὔριον ἐκεῖνο ἐξετάζεται, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἐν κοινῷ ὁμίλῳ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἅτινα συνεισφέρουσιν ἀμοιβαίως τὰ φῶτα αὐτῶν ἐπὶ τοῦτο πρὸς τελειοτέρου τινὸς καὶ πλειόνων ἀπηλλαγμένου ἐλαττωμάτων παραγωγήν. Ἡ ἀρχὴ τῶν διεθνῶν τούτων συνεδρίων ἀπὸ τῶν ἀμφικτυονικῶν ἐκείνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμῶν καταχθεῖσα, ἀφοῦ πολλὰς ὑπέστη ἀλλοιώσεις καὶ παραφθορὰς ἐν τῇ πραγματοποιήσει, ἔλαβεν ἤδη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τὴν πλατυτέραν αὐτῆς ἑρμηνείαν καὶ τὸν εὐρύτερον τύπον, ἀπὸ τοῦ μερικοῦ ἐπεκταθεῖσα εἰς τὸ γενικὸν καὶ τὸ πανεθνές, ἀπὸ δὲ τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ, οὕτως εἰπεῖν, κύκλου τῶν ἀμφικτυονικῶν συνόδων τοῦ ἐνδόξου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος πολιτισμοῦ εἰς ἀπέραντον ἀναπτυχθεῖσα κύκλον καὶ περιλαβοῦσα πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ καταστῇ ἀντικείμενον τῆς διασκέψεως τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Πολλὰ τῶν συνεδρίων τούτων ἔρχονται καὶ παρέρχονται σχεδὸν ἀπαρατήρητα ὑπὸ τῶν πολλῶν ἄνευ κρότου καὶ πατάγου καὶ ἐν κύκλῳ φιλησυχωτέρας ἐπιστημονικῆς μελέτης παρασκευαζόμενα, ἀλλ' οὐδὲν τούτων δύναται νὰ κριθῇ ἀνάξιον προσοχῆς διὰ τὴν ἐπίδρασιν ἣν ἤθελεν ἔχει ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς ἀνθρωπότητος τυχῶν. Πλὴν τῆς ἐπιβεβαιουμένης παρ' ἑκάστου τούτων παρηγόρου ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης τῶν μελῶν τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος, ἕκαστον συνέδριον συνεισφέρει καὶ τὸν λίθον αὐτοῦ εἰς τὸ μέγα οἰκοδόμημα τῆς ἀδελφώσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἣν στόμα θεῖον καὶ διάνοια τῆς ἀνθρωπίνης ὑπερτέρα προεπηγγείλατο διὰ τῆς ῥήσεως «μία ποίμνη εἷς ποιμήν», ἡ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐποπτεύουσα πρόνοια. Συνέδριον ταχυδρομικόν, συνέδριον τηλεγραφικόν, συνέδριον βοτανολόγων, συνέδριον περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, οὐδὲ φαίνονται εἰς πρώτην ὄψιν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀλληλεγγύης τῆς ἀνθρωπότητος ὑποβαλλόμενα, ἀλλὰ δὲν ἀπαιτεῖται πολλὴ βάσανος ὅπως ἀνεύρῃ τις ταχέως καὶ ἐν αὐτοῖς ὅ,τι ἐκ πρώτης ὄψεως διαδιδράσκει μᾶλλον ἢ διαλανθάνει τὸν ὀφθαλμόν. Εἶναι καὶ ταῦτα ἀληθεῖς ἱεραὶ σύνοδοι τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀμφικτυονίαι πανεθνεῖς ἐν αἷς οἱ διάφοροι λαοὶ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν συναντώμενοι καὶ προσαγορεύοντες τὴν γνῶσιν καὶ τὴν κρίσιν ἀλλήλων ἀνταλλάσσουσι τὰς ἰδέας των καὶ ἐνσαρκοῦσι τὴν κοινὴν ἔκφρασιν καὶ κανονίζουσιν ἐν ἀμοιβαιότητι τὰ κοινὰ αὐτῶν συμφέροντα. Ἄλλοτε προεξῆρχον ἐν Εὐρώπῃ καὶ καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν οἰκογένειαν αἱ κοιναὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων σύνοδοι, ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἡ ἐπιστήμη νέον ἐποίησε ῥῆγμα εἰς τὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ μεσαιωνικοῦ πνεύματος σὺν τῷ χρόνῳ δὲ καὶ οἱ χωρίζοντες τὰ διάφορα θρησκευτικὰ συστήματα φραγμοὶ ἐκραταιώθησαν, τὸ θρησκευτικὸν πνεῦμα παρεχώρησε τὴν προσήκουσαν θέσιν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν σύσκεψιν ἐν παντὶ κύκλῳ ἀφορῶντι τὸ ἐπὶ γῆς συμφέρον καὶ τὴν ῥύθμισιν τῶν παρόντων πραγμάτων. Οἱ χρόνοι ἡμῶν θὰ ἔχωσι τὴν τιμὴν ὅτι, ἂν εἶδον συνελθούσας ἐπ' αὐτῶν συνόδους πρὸς ὁρισμὸν μιᾶς ἰδέας θρησκευτικῆς καὶ παρ' ἡμῖν πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνάγκης ἐκκλησιαστικῆς βασιζομένην ἐπὶ ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων ἔκ τε τῶν κανόνων, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδόσεως ἐν ᾧ πρὸς τοῦτο συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἔξω τῆς θρησκείας πραγμάτων, εἶδον ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐν τῇ πολιτικοοικονομικῇ σφαίρᾳ συναγειρομένας συνόδους ὧν αἰτία τε ἅμα καὶ σκοπὸς ἡ διατράνωσις τῆς ἀδελφότητος τῶν μελῶν τῆς μεγάλης τῶν ἐθνῶν οἰκογενείας καὶ ἡ εὕρεσις μέσων πρὸς πρακτικὴν αὐτῆς ἐπιβεβαίωσιν.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΟΥ Κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ.

Β'.

Μετὰ τὴν μακρὰν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, ἣν ἐποιησάμεθα τοῦ ὑπομνήματος ἐν γένει, καὶ ἣν καθίστων ἀναγκαίαν αἱ παντοῖαι ὑπεκφυγαὶ δι' ὧν οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐζήτησαν νὰ μετατοπίσωσι τὴν συζήτησιν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν αὐτῆς βάσεων, θέλω ἐξετάσει ἐπιτρεπόντων ὑμῶν, κύριοι συντάκται, τήν τε ἐξωτερικὴν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν καθ' ἕκαστα πολιτικήν, ἣν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος διαγράφει ὡς τὴν μόνην σωτήριον, κατ' αὐτόν, διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀφίνω εἰς ὑμᾶς ν' ἀποφασίσητε πῶς ἦν δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῇ τις τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ὅστις, ὡς ὑμεῖς φρονεῖτε, «ὅσῳ δεικνύε»ται ἐμβριθῶς μελετήσας τὰ αἴτια τῆς »πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι καχεξίας καὶ τὸν »τρόπον τῆς θεραπείας αὐτῶν», «τόσῳ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς φαίνεται μυωπάζων καὶ ἥσσων ἑαυτοῦ». Ἐπειδή, ὑποθέτω βεβαίως, ὅτι δὲν ἐννοεῖται δυνατόν, εἰς μὲν τὸν κύριον Κουμουνδοῦρον νὰ παραδοθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς μόνον, νὰ κληθῇ δὲ συγχρόνως καὶ ἕτερος πρωθυπουργὸς ἵνα ἀσχοληθῇ περὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἀποκλειστικῶς. Τί δὲ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν περὶ τοῦ χαρακτῆρος πολιτικοῦ ἀνδρὸς ὅστις μυωπάζει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς «ἴσως (ὡς ὑμεῖς πάλιν φρονεῖτε) ἐκ »πλειονός τινος ἐμπαθείας πρὸς τὴν προ»κάτοχον κυβέρνησιν, ἐφ' ἣν ἠθέλησεν οὕτω »νὰ ἐπιῤῥίψῃ μίαν ἔτι εὐθύνην καὶ μομ»φήν»; Πῶς πρέπει νὰ κρίνωμεν πολιτικὸν ἄνδρα, ἀντιποιούμενον τὴν ὑπερτάτην διεύθυνσιν τῶν τοῦ κράτους, ὅστις τόσον παρασύρεται ὑπὸ τῆς πρὸς ἀντίπαλον ἐμπαθείας, ὥστε μυωπάζει καὶ παραστρατεῖ καὶ ἰλιγγιᾷ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ἐκεῖνο, ἐφ' ᾧ θέλει νὰ κατηγορήσῃ προκάτοχον κυβέρνησιν; Εἶναι ὁ τοιοῦτος ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους; Καὶ ὑπάρχουσι μὲν παραδείγματα ἀνδρῶν εἰς οὓς καίτοι ὑστεροῦντας κατά τι ὡς πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ἢ τὰ ἐξωτερικά, παρεδόθη ἡ διεύθυνσις τῶν πραγμάτων. Τοῦτο ὅμως συμβαίνει ὁσάκις ἀπαιτεῖται ἀνὴρ ὄντως εἰδικὸς εἰς τὸν ἕτερον τῶν κλάδων τούτων τῆς διοικήσεως, καὶ ὅταν αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα παρουσιάζει δὲν ἦναι τόσον ἐκ διαμέτρου ἀσυμβίβαστα ἀλλήλοις, ὅσον κρίνετε τὰ τοῦ κυρίου Κουμουνδούρου λέγοντες ὅτι «ἀπέβη ἐπίψογος πα»ραστήσας ἐνώπιον τοῦ κόσμου τὴν κυβέρ»νησιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὡς ἀναιτίως »καὶ εὐήθως παραβαίνουσαν τὰ διπλωμα»τικὰ καὶ τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης καθήκοντα »πρός τινα τῶν εὐεργετίδων δυνάμεων, καὶ »ὅτι προσέκρουσε πρὸς τὸ ἐθνι»κὸν αἴσθημα φανεὶς ὅτι ἀποδοκιμά»ζει τὴν ἤδη πρὸ τοῦ Δεληγεώργη ἐγκαι»νισθεῖσαν πολιτικὴν τῆς εἰλικρινοῦς φι»λίας μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν». Καὶ ἡ κρίσις ὑμῶν αὕτη οὔτε ἄδικος εἶναι οὔτε λίαν αὐστηρά, ἀλλὰ συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην ἣν ἐσχημάτισε πᾶς ἀδέκαστος καὶ προσεκτικὸς ἀναγνώστης τῶν ἑξῆς περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς παραγράφων τοῦ ὑπομνήματος.

«Ὑπολαμβάνων ὡς τὸ σπουδαιότατον »μέλημα πάσης ἑλληνικῆς κυβερνήσεως »τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς πολιτικήν, ἐξήγησα »ὑμῖν, βασιλεῦ, ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι τὴν »πρό τινος χρόνου εἰσαχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑ»πουργείου τῆς 8 ἰουλίου 1872 κρίνω ἀ»συμβίβαστον πρὸς τὰ ἀληθῆ τοῦ τόπου »συμφέροντα».

«Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, ὅτι ἡ διατήρησις »φιλικῶν μετὰ τοῦ ὁμόρου κράτους καὶ τῶν »λοιπῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαῶν σχέσεων, ἡ »εἰλικρινὴς μετ' αὐτῶν σύμπραξις ἐπὶ παν»τὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀμοιβαῖα διεθνῆ »συμφέροντα καὶ ἡ αὐστηρὰ ἀποχὴ ἀπὸ »παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ κλονίσῃ τὴν διε»θνῆ αὐτῶν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, συν»αίσθησις τοῦ καθήκοντος ἴσης εὐγνωμο»σύνης πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας δυνάμεις »καὶ ἐξ ἴσου φιλικὴ συμπεριφορὰ πρὸς τὰς »λοιπάς, ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ »ἑλληνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

»Ἐπειδὴ δὲ φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπα»νέλθωμεν εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην, ἀφ' ἧς »πρὸς ζημίαν ἡμῶν ἐξετράπημεν, ἐπάναγ»κες θεωρῶ νὰ ἀνταποκρίνωνται καθ' ὁλο»κληρίαν τὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ »ἔθνους πολιτικῆς πρὸς τὰς ἰδέας τῆς κυ»βερνήσεως, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐνεργοῦ»σι, καὶ νὰ ἀπολαύωσι τῆς πλήρους ἐμπι»στοσύνης αὐτῆς».

Πάντες οἱ τοῦ ὑπομνήματος ὑπέρμαχοι μόνην τὴν μέσην τῶν τριῶν τούτων παραγράφων προτάσσοντες, ἀποσιωπῶντες δὲ τὴν πρώτην καὶ τὴν τρίτην, ἀποφαίνονται ὅτι οὐδὲν τὸ ἐπιλήψιμον ἢ διφορούμενον ἐμπεριέχει αὕτη. Ὁ δ' ὑμέτερος ἀρθρογράφος, ἐπικαλούμενος μάρτυρας τοὺς θεούς «εἰς »τίνα τῶν ἀνωτέρω φράσεων, ἀνακράζει, »εὕρηται ἴχνος κἂν ἐλάχιστον ῥωσσολα»τρείας; Πῶς ἄλλως ὤφειλε νὰ ἐκφρασθῇ »καὶ τίνας λέξεις σαφεστέρας νὰ μεταχειρι»σθῇ διαγράφων τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλά»δος πρὸς τὸ ὅμορον αὐτῇ κράτος, τοὺς »λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, τὰς τρεῖς εὐεργέτι»δας καὶ λοιπὰς δυνάμεις; Ἡμεῖς τοὐλά»χιστον ἀγνοοῦμεν». Ἡμεῖς λοιπὸν θὰ τὸν διδάξωμεν.

«Κατὰ τοὺς κοινῇ παραδεδεγμένους τῆς »ἑρμηνευτικῆς κανόνας, προσεπιλέγει, ἡ ἑρ»μηνεία χωρεῖ τότε μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀ»σάφεια, ἢ ἔλλειψις, ἢ ἀοριστία, ἢ ἀτέλεια »ἐκφράσεως». Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ὑμέτερος ἀρθρογράφος δὲν κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ οὐδεμίαν τῶν τεσσάρων τούτων βάσεων, θεωρεῖ πᾶσαν ἑρμηνείαν οὐ μόνον περιττήν, ἀλλὰ καὶ κακῆς πίστεως ἀποτέλεσμα. Τοῦτο δὲν μᾶς ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, ἀφοῦ δὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ ἀπῄτησεν ὁ γεννάδας νὰ θεωρήσωμεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐκ τῶν προτέρων, «ὡς »προϊὸν πεφωτισμένης πείρας καὶ ὡμολογη»μένης ἱκανότητος».

Ἡμεῖς ὅμως ἀπαντῶμεν καὶ ἀσάφειαν καὶ ἔλλειψιν καὶ ἀοριστίαν καὶ ἀτέλειαν εἰς τὰς φράσεις ταύτας τοῦ κ. Κουμουνδούρου, καὶ ταῦτα ἐκ προμελέτης, ὅπερ ἀκριβῶς εἶναι κακὴ πίστις. Ἄλλως, ἐὰν τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐξελαμβάνομεν αὐτοτελεῖς καὶ αὐταποδείκτους καὶ ἀκεραίαν τὴν ἔννοιαν τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐμπεριεχούσας, θὰ ἀπελήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν συνίστατο εἰς ἄλλο ἢ τὴν ἀποστήθισιν εὐαγγελικῶν τινων φράσεων περὶ παγκοσμίου εἰρήνης καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης μεταξὺ ἁπασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι πολιτικὴ ἐξωτερικὴ οὐδενὸς πολιτευομένου, ἥκιστα δὲ πάντων τοῦ ἀνδρὸς τοῦ «πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου», ὅστις θὰ μετεβάλλετο οὕτω εἰς ἔνθερμον Κουάκερον καὶ εἰς μέλος δραστήριον τῆς Εἰρηνοφίλου Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, ἧς τὰς ἀρχὰς ἐθαύμασε καὶ συνεμερίσθη καὶ ὁ τσάρος, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Ἀγγλίαν ἀποδημίαν του, ὡς μᾶς διαβεβαιοῦσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς Πετρουπόλεως. Ἐὰν δὲ ὁλόκληρος ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, «τὸ προϊὸν μακρᾶς μελέτης καὶ πεφωτισμένης πείρας καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς πολι»τικῆς ἐπιστήμης», δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ διατήρησις φιλικῶν μετὰ τοῦ ὁμόρου κράτους σχέσεων, ἡ σύμπραξις ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀμοιβαῖα συμφέροντα, ἡ αὐστηρὰ ἀποχὴ ἀπὸ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ κλονίσῃ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, ἡ συναίσθησις καθήκοντος ἴσης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας δυνάμεις καὶ ἡ ἐξ ἴσου φιλικὴ συμπεριφορὰ πρὸς τὰς λοιπάς, ποῦ στηρίζονται οἱ διθύραμβοι τῶν ὑμνούντων τὸν κ. Κουμουνδοῦρον ὡς σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν νὰ θέσῃ τὰς βάσεις ἀληθοῦς καὶ ὑγιοῦς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς; Ποῖος τυφλὸς δὲν θέλει τὸ φῶς του; Τίς τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν, ἐκτὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ «πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου», διημφισβήτησέ ποτε τὰ πλεονεκτήματα τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ τῆς παγκοσμίου ἀγάπης; Θὰ ἤμεθα λοιπὸν ἄμοιροι καὶ τῆς κοινοτέρας συνέσεως, ἐὰν ἐπιστεύομεν ὅτι ταῦτα ἤθελε νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος διὰ τῶν ἀνωτέρω φράσεων. Ποῦ λοιπὸν πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὴν ἑρμηνείαν τοῦ μυστηρίου τούτου; Εἰς αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὅστις θελήσας μὲν νὰ διατυπώσῃ τὴν ὑπαγορευθεῖσαν αὐτῷ ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἥτις προσκρούει πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ ἣν ἀποτροπιάζεται ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμῶν δ' ἐνταυτῷ νὰ μὴ ἐκτεθῇ εἰς τὴν κοινὴν καταδίκην καὶ φοβούμενος νὰ λαλήσῃ μετὰ εὐθύτητος καὶ παῤῥησίας, περιεκάλυψε τοὺς ἀληθεῖς αὐτοῦ στοχασμοὺς μὲ φράσεις διφορουμένας καὶ ἐπιδεκτικὰς διαφορετικῆς κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις ἑρμηνείας, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰς μὲ ἐννοίας ἃς χαρακτηρίζει «ἡ ἀσάφεια, ἡ ἔλλειψις, ἡ ἀοριστία καὶ ἡ ἀτέλεια τῆς ἐκφράσεως». Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ κ. Κουμουνδοῦρος λέγων, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων, ὅτι «ἐξήγησε τῷ βασιλεῖ ἐν τοῖς πρώτοις», δηλαδὴ ἐν τῇ πρώτῃ προφορικῇ συνεντεύξει ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι «τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς 8 ἰουλίου 1872 κρίνει ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ ἀληθῆ τοῦ τόπου συμφέροντα». «Ἐν ταῖς προφορικαῖς αὐτοῦ ταύταις ἐξηγήσεσι» τῇ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ὑπομνήματος, ὅτε ὁ βασιλεὺς ἐζήτησε νὰ λάβῃ ἐφ' ἑκάστης προτάσεως λεπτομερεστέρας ἑρμηνείας, ὁ κ. Κουμουνδοῦρος βεβαίως ὑπῆρξε σαφέστερος καὶ ἀνέπτυξε τότε μετὰ θάῤῥους τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν φράσεών του. Ὅθεν βλέπομεν καὶ ἐν τῇ λακωνικῇ καὶ θαυμασίᾳ ἀπαντήσει αὐτοῦ τὸν βασιλέα λέγοντα ὅτι, διττῆς οὔσης τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εἰρηνικῆς ἢ πολεμικῆς, ὁ βασιλεὺς ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ τὴν εἰρηνικήν· ὅπερ δηλοῖ ὅτι πράγματι πολεμικὴν πολιτικὴν ἐπρότεινεν αὐτῷ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος. Ἄλλως, πῶς ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς Γεώργιος νὰ ἀπαντήσῃ οὕτως; ἢ μήπως καὶ αὐτοῦ κατηγοροῦσιν οἱ φίλοι τοῦ κ. Κουμουνδούρου ὡς παραμορφώσαντος τὴν ἔννοιαν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος;

Δὲν ἔχομεν ὅμως ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ ἀκαταμάχητον τοῦτο ἐπιχείρημα πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. «Οἱ κοινῇ παραδεδεγμένοι τῆς ἑρμηνευτικῆς κανόνες», οὓς ἐπικαλεῖται ὁ ὑμέτερος ἀρθρογράφος, ὁδηγήσουσιν ἡμᾶς εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα. Ἡ βάσις τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη ἦτο, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, ἡ ἑδραίωσις καὶ ἡ διατήρησις εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ εἰρηνοφίλου πολιτικῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Τὴν πολιτικὴν ταύτην ὁ κ. Κουμουνδοῦρος κηρύττει «ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ ἀληθῆ τοῦ τόπου συμφέροντα» καὶ ὅμως πρῶτον ὅρον τῆς κατ' αὐτὸν «ἀληθοῦς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς», θέτει «τὴν διατήρησιν φιλικῶν μετὰ τοῦ ὁμόρου κράτους σχέσεων». Τὴν ἀντίφασιν ταύτην θὰ θεωρήσῃ βεβαίως ὡς παραλογισμὸν ὁ ἀναγνώστης ἐὰν δὲν ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ διατήρησις τῶν φιλικῶν σχέσεων δὲν περιορίζεται εἰς τὸ ὅμορον κράτος, οὗπερ ἐν παρόδῳ μνείαν ἐποιήσατο ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἵνα καλύψῃ τὴν ἀληθῆ τάσιν τῆς φράσεώς του, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς «τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαούς», οὓς κυρίως ἀποβλέπει. Ἐν πολιτικῷ προγράμματι προωρισμένῳ νὰ δημοσιευθῇ, οὐδείς ποτε ὁσονδήποτε φιλοπόλεμος καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἤθελεν εἶσθαι τόσον μωρὸς ὥστε νὰ κηρύξῃ ἀναφανδὸν ὅτι ζητεῖ τὴν διάῤῥηξιν φιλικῶν σχέσεων ἃς ἀποδέχεται ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ ἔθνους. Ἑπομένως καλύπτει μὲν τὴν ἔννοιάν του ὁ κ. Κουμουνδοῦρος διὰ μιᾶς ἐν ἀρχῇ κολακευτικῆς διὰ τὸ ὅμορον κράτος λέξεως, τοὐντεῦθεν ὅμως ὅλη αὐτοῦ ἡ προσοχὴ περιστρέφεται εἰς τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαούς. Ποῖοι οἱ λαοὶ οὗτοι; Βεβαίως οἱ Βούλγαροι· διότι αἱ πρὸς τοὺς Ῥουμούνους καὶ τοὺς Σέρβους σχέσεις ἡμῶν ποτὲ δὲν ἦσαν τόσον φιλικαὶ ὅσον ὅτε ἔγραφε τὸ ὑπόμνημά του ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, καὶ διότι δὲν ὑπάρχει τι μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων «δυνάμενον νὰ κλονίσῃ τὴν διεθνῆ »αὐτῆς ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην»· ἐνῷ μετὰ τῶν Βουλγάρων αἱ σχέσεις ἡμῶν εἶναι οἷαι ποτε ἴσως δὲν ὑπῆρξεν οὐδὲ πρὸς τοὺς Τούρκους αὐτοὺς καὶ δὲν πρόκειται πλέον περὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης ἀλλὰ περὶ ἀμοιβαίου καὶ ἀδιαλλάκτου μίσους. «Λαλῶν δὲ περὶ »τῆς μετ' αὐτῶν (τῶν λοιπῶν λαῶν) «συμ»πράξεως ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ »ἀμοιβαῖα διεθνῆ συμφέροντα», δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ὁ κ. Κουμουνδοῦρος τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διεθνῆ συμφέροντα, ἀλλὰ προφανῶς ὑποδεικνύει μεθ' ὅσης σαφηνείας ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῇ, τὴν ἐπανάληψιν τῆς φιλοταράχου ἐκείνης κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πολιτικῆς, ἣν ἔχων ὡς δημοκόπημα ἐν χρόνοις ἁπλουστέροις, ἠγόρασε πρὸς βλάβην τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑπολήψεως τοσούτων δεκάδων ἑκατομμυρίων χλεύην· ὅτι δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον, ἀνομολογεῖ αὐτὸς ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ ὑπομνήματος ἀρθρογράφος λέγων λίαν ἀφελῶς, ὅτι ὁ «πολιτι»κὸς ὁ τοιαύτην συνετὴν διαγράφων πολι»τικήν, πάντως ἀναδείξει τὴν Ἑλλάδα »συνεργάτην κοινῆς ἐν τῇ Ἀνατο»λῇ συνεννοήσεως καὶ πυρῆνα ἀνα»μορφωτικῆς ἐνεργείας, ἄν ποτε ἀναλάβῃ »τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν. Ἡ τοιαύτη »καθ' ἡμᾶς πολιτικὴ οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ »ἑρμηνεία τοῦ πολιτικοῦ δόγματος ἡ Ἀνα»τολὴ διὰ τῆς Ἀνατολῆς». Ἂς ἑτοιμασθῶμεν λοιπὸν διὰ νέας ἠπειροθεσσαλικὰς λῃστρικὰς ἐκδρομὰς «ἄν ποτε ὁ ἀνὴρ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν». Τί δὲ σημαίνει «ἀποχὴ ἀπὸ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ κλονίσῃ τὴν διεθνῆ αὐτῶν (τῶν λοιπῶν λαῶν) ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην», ἐννοεῖ τις εὐκόλως μετὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀποχὴ ἀπὸ διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς ἁρπαγῆς ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας, ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀποχὴ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὕτω καθεξῆς. Διατί; Διὰ νὰ μὴ κλονίσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνην τῶν Βουλγάρων. Ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι ἐὰν ἀπείχομεν τούτων, οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ἄλλοι πανσλαβισταὶ θὰ εἶχον πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ἴσα ἴσα ἐμπιστεύονται καὶ τὸν ταῦτα συμβουλεύοντα κ. Κουμουνδοῦρον. Ὁ ἑλληνικὸς ὅμως λαὸς προτιμᾷ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Βουλγάρων τὴν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἥτις θεωρεῖται καὶ εἶναι τὸ κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους, καὶ οὐδεμία οὐδέποτε πατριωτική, ἔμφρων καὶ κατορθωτικὴ κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι θέλει τείνει χεῖρα φιλικὴν πρὸς αὐτούς, ἐὰν πρῶτον δὲν συνδιαλλαχθῶσι μετὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τέλει ἠθέλομεν ἐρωτήσει τὸν κ. Κουμουνδοῦρον πῶς ἐννοεῖ τὴν διατήρησιν φιλικῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεων, ἐνῷ προτείνει ἀναφανδὸν συνεννοήσεις μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν λαῶν, καὶ πῶς δύναται κυβέρνησις καθεστηκυῖα νὰ ἔχῃ σχέσεις μὲ λαοὺς ἐξηρτωμένους ἀπὸ ἑτέρας κυβερνήσεως δίχως νὰ ψυχράνῃ ἢ μᾶλλον νὰ ἐξερεθίσῃ εἰς φανερὰν ἔχθραν τὴν κυρίαρχον ταύτην κυβέρνησιν. Τί ἤθελεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νομίζει ἐὰν ἕτερός τις ἐπρότεινε νὰ ἐξακολουθήσωσι μὲν αἱ φιλικαὶ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν σχέσεις ἡμῶν, ἀλλὰ νὰ συνάψωμεν τοιαύτας καὶ μετὰ τῶν Πολωνῶν καὶ Κιρκασίων; Ὁ ὑμέτερος ἀρθρογράφος διαμαρτύρεται ὅτι «ὁ πανσλαβισμὸς εὗρε καὶ ἀείποτε εὑρήσει ἐν τῷ κ. Κουμουνδούρῳ οὐχὶ φλύαρον ὑβριστήν, ἀλλ' ἀληθῆ πολέμιον, ὅστις καιριώτατα κατήνεγκε κατ' αὐτοῦ τραύματα ὑπὸ τοὺς τύπους τελείας πολιτικῆς ἁβρότητος», καὶ ἐπικαλεῖται ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμουνδούρου «ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ παρελθόν». Αἱ τοιαῦται ὅμως διαμαρτυρήσεις εἶναι μάταιαι ἀπέναντι τῶν ἐπίσης καιρίων τραυμάτων ἅτινα ὁ κ. Κουμουνδοῦρος δι' ἐπίσης τελείας πολιτικῆς ἁβρότητος ζητεῖ νὰ κατενέγκῃ κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὡς καθαρὰ ἐμφαίνει τὸ ὑπόμνημά του. Ὁλόκληρον δὲ τὸ πολιτικὸν παρελθὸν τοῦ κ. Κουμουνδούρου οὐδὲν ἄλλο διδάσκει ἢ ὅτι εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ γίνηται τοῖς πᾶσι τὰ πάντα· ὅθεν καὶ οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν δὲν ἐξεπλάγησαν ἐπὶ ταῖς παρακεκινδυνευμέναις αὐτοῦ προτάσεσι. Δικαιότατα λοιπὸν ἀποφαίνεται ὁ «Νεολόγος» λέγων ὅτι ὁ κ. Κουμουνδοῦρος «προσέκρουσε πρὸς τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα φανεὶς ἀποδοκιμάζων τὴν ἤδη πρὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐγκαινισθεῖσαν πολιτικὴν τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν».

Χωροῦντες κατωτέρω εὑρίσκομεν τὸν κ. Κουμουνδοῦρον ζητοῦντα «συναίσθησιν τοῦ »καθήκοντος ἴσης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς »τρεῖς εὐεργέτιδας δυνάμεις καὶ ἐξ ἴσου φι»λικὴν συμπεριφορὰν πρὸς τὰς λοιπάς». Ὁ δὲ ὑμέτερος ἀρθρογράφος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι «ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐκθεὶς τὰς πολιτικὰς »αὐτοῦ δοξασίας περί τε τῆς Τουρκίας καὶ »τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ »σιωπήσῃ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων. »Ἐπειδὴ δὲ αὗται, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν »Ἑλλάδα, διαιροῦνται εἰς εὐεργέτιδας καὶ »μή, πρέπον ἦν νὰ ποιήσηται λόγον πρῶτον »περὶ τῶν πρώτων, εἶτα περὶ τῶν λοι»πῶν». Ἡ ἐξήγησις αὕτη, ἂν δὲν ἦναι νεοφανής, εἶναι ὅμως λίαν εὐμέθοδος καὶ περιποιεῖ ὄντως μεγάλην τιμὴν εἰς τὸν ὑμέτερον ἀρθρογράφον. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν πιστεύομεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ν' ἀπεπειράθη νὰ διδάξῃ τὸν βασιλέα Γεώργιον τὰ στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς διὰ τῆς νηπιαγωγικῆς ταύτης μεθόδου, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀφελῶν ἀφορισμῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀλλαχοῦ ἢ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν συστηματικῆς ἀναγραφῆς ἀληθειῶν ἃς οὐδείς ποτε διημφισβήτησε. Πρὸς ποίαν «τῶν λοιπῶν δυνάμεων» ὑπῆρξε μὴ «ἐξ ἴσου φιλικὴ» ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἑλλάδος; Ἐὰν πρὸς οὐδεμίαν, διατί ἀναγράφει τὸν κανόνα τοῦτον ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐν πολιτικῷ ὑπομνήματι; Πρὸς ποίαν τῶν εὐεργετίδων ἡ «συναίσθησις τοῦ καθήκοντος »τῆς εὐγνωμοσύνης» ἡμῶν ὑπῆρξε ἄνισος; Ἐὰν τὸν κ. Κουμουνδοῦρον ἐχαρακτήριζεν ἡ εἰς σπουδαῖον πολιτικὸν ἐμπρέπουσα ἀνδρικὴ παῤῥησία, ὤφειλε νὰ εἴπῃ καθαρὰ ὅ,τι ἀληθῶς κατὰ νοῦν εἶχεν. Ἡ ὑπεκφυγὴ ὅμως ἣν καὶ ἐδῶ μετῆλθε δὲν ἐμποδίζει ἡμᾶς νὰ ἐννοήσωμεν τί σκέπτεται· ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ τόπῳ ὄργανά του διεῤῥήγησαν κραυγάζοντα ὅτι προσηνέχθημεν προπετῶς καὶ ἀγνωμόνως πρὸς τὴν «κραταιὰν αὐτοκρατορίαν» τοῦ «Αἰῶνος», αὐτὸς δὲ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐν τῷ λόγῳ του τῆς 22 φεβρουαρίου ἰδοὺ τί εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς». — «Τὸ πεσὸν ὑπουργεῖον ἀ»πεμόνωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Εὐρώ»πην.... Δὲν ἐγκρίνω ὅσα ἐλέχθησαν καὶ »ὅσα ἐπράχθησαν κατὰ τῆς Ῥωσσίας... «Ἡ Ῥωσσία, μὴ λησμονῶμεν, καὶ μᾶς ἐ»βοήθησε καὶ μᾶς ἐπροστάτευσε, δύναται »δὲ ἤδη περισσότερον». Προφανῶς λοιπὸν ὁ λόγος περὶ Ῥωσσίας, ἧς ὁ κύριος Κουμουνδοῦρος εἶναι ὁ κοινῶς ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένος προστατευόμενος ὑποψήφιος διὰ τὴν πρωθυπουργίαν, ἵνα εἰς ταύτην περιέλθῃ, διδάξῃ πῶς διατρανοῦται ἡ «συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ἴσης εὐγνωμοσύνης». Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅμως τούτου ἀπεφάνθη ἤδη σύμπας ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅστις καίτοι διωχθείς, προπηλακισθείς, λῃστευθεὶς καὶ εἰς τὰ ἱερώτερα αὐτῷ, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐθνικότητα, ὑβρισθείς, ἐνέμεινεν ὅμως πιστὸς εἰς τὸ πατροπαράδοτον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν σέβας, ζητήσας μόνον νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ συλώμενα δικαιώματά του ἀπ' ἐκείνων, οἵτινες ἀρξάμενοι χειρῶν ἀδίκων, ἀπαιτοῦσιν οὐχὶ ἴσην, ἀλλ' ἰδιαιτέραν «συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος τῆς εὐγνωμοσύνης». Ἡ σημερινὴ ὅμως ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τόσον ἐξ ἴσου πρὸς πάντας φιλική, ὥστε μόνος ὁ θέλων ἀποκλειστικὴν αὐτὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἤθελεν εὑρεῖ τι νὰ ἐπικρίνῃ. Ἀποκλειστικὴ δὲ ὑπὲρ τῆς Ῥωσσίας πολιτικὴ ἔφερε τόσας πικρίας ἐν τῷ παρελθόντι, καὶ ἐπροξένησε τοσαῦτα κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἀπογοητεύματα, ὥστε οὐδεὶς τῶν ἐχεφρόνων πατριωτῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ ἐμπέσῃ εἰς τοιαύτην ἐπικίνδυνον ὁδόν, ἥκιστα δὲ πάντων ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Τοῦτον ὅμως τὸν βασιλέα Γεώργιον ἠθέλησεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νὰ πειθαναγκάσῃ ὅπως ὁμολογήσῃ ἐμμέσως ὅτι ἡ θέσις του ἀπέναντι τῆς Ῥωσσίας ἦτο ἐχθρικὴ μέχρι τοῦδε καὶ ν' ἀποπτύσῃ πολιτικὴν ἥτις μέχρι ἐσχάτων ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Τὸ τοιοῦτον δὲ ὑποθέτομεν ὅτι ὁ «ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν συνταγματικῶν ἐθίμων καὶ ἐλευθεριῶν» κ. Κουμουνδοῦρος ἤθελε θεωρήσει λίαν συνταγματικόν! Ὅθεν ὀρθῶς καὶ δικαίως πάλιν ὁ «Νεολόγος» ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Κουμουνδοῦρος «ἀπέβη ἐπίψογος παραστήσας ἐνώπιον τοῦ κόσμου τὴν κυβέρνησιν »τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὡς ἀναιτίως καὶ »εὐήθως παραβαίνουσαν τὰ διπλωματικὰ »καὶ τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης καθήκοντα πρὸς »τινα τῶν εὐεργετίδων δυνάμεων».

Πάντων ὅμως τῶν διδαγμάτων τούτων ἓν ὑπάρχει τὸ πρακτικὸν συμπέρασμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου, καὶ τοῦτο ἐμπεριέχεται, κεκαλυμμένον κατὰ τὸ σύνηθες ὑπὸ τὸν ὄγκον κενῶν φράσεων, ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν τριῶν παραγράφων. Εἶναι δὲ τοῦτο ὅτι «ἐπάναγκες θεωρεῖ νὰ ἀνταποκρίνωνται καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ ἔθνους πολιτικῆς πρὸς τὰς ἰδέας τῆς κυβερνήσεως, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐνεργοῦσι, καὶ νὰ ἀπολαύωσι τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης αὐτῆς». Θαυμάσιαι φράσεις, ἀναμφισβήτητοι ἀλήθειαι, ὑφ' ἃς κρύπτεται ὁλόκληρος ἡ σοφία τοῦ ῥέκτου ἀνδρός, τοῦ μίαν μόνην περὶ τὸ πολιτεύεσθαι ὁδὸν ἐπισταμένου, τοῦ παύειν τοὺς μὴ συμπαθοῦντας αὐτῷ καὶ παρέχειν τὰ λάφυρα τῆς ἐξουσίας πλουσιοπαρόχως τοῖς συμμορίταις. Ὅτε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἔγραψε τὰ ἀνωτέρω, ἓν μόνον ὄργανον τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ ἔθνους πολιτικῆς ὑπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀνὴρ ὅστις, πιστὸς ὀπαδὸς ὑπάρξας ἀνέκαθεν τῆς μόνης σώφρονος καὶ ὑγιοῦς ἑλληνικῆς πολιτικῆς, ἔσχε τὸ πολιτικὸν θάρρος καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἀναβρασμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος νὰ διακηρύξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι κατεδίκαζε τὰς εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ Θεσσαλίαν λῃστρικὰς ἐκδρομὰς καὶ κατέκρινε τὸ ἀτυχὲς κίνημα τῆς Κρήτης. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκλήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη παραδεκτὴν γενομένην πολιτικὴν τῆς συμφιλιώσεως, καὶ οἱ ἀγλαοὶ καρποὶ τῶν μεμετρημένων καὶ ἐμφρόνων αὐτοῦ διαβημάτων μόλις ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται, ὅτε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, ὁ κηρύσσων ὅτι ἀποδέχεται τὴν πολιτικὴν ταύτην τῶν φιλικῶν σχέσεων, ἐζήτησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἐπὶ πίνακος τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Διατί; Ἄς τὸ εἴπῃ ἓν τῶν θερμοτέρων ὀργάνων τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οἱ «Καιροὶ», οἵτινες ἀφηγούμενοι (ἀρ. 184) τὴν συνδιάλεξιν ἣν ἔλαβεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἀναφέροντες τὰ λοιπὰ κεφάλαια τοῦ ὑπομνήματος, ἐπιλέγουσιν ὅτι ὁ κύριος Κουμουνδοῦρος ἀπεφήνατο ὅτι πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς Ῥωσσίας «ἀπαιτεῖται νὰ παράσχωμεν »ὑλικὰ δείγματα, ποιοῦντες τὰς »προσηκούσας μεταβολὰς ἐν τῷ προσωπικῷ »τῶν πρεσβειῶν». Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος λοιπὸν ἀνεκοίνωσε τῷ βασιλεῖ τὰς ἀπαιτήσεις δυνάμεως, ἥτις ζητεῖ ὑλικὰ δείγματα, καὶ εἰς ἣν προσκρούουσιν, οὐχὶ αἱ ἰδέαι ἢ αἱ πεποιθήσεις, ἀλλὰ πᾶς ὅστις δὲν συγκατατίθεται ἀπὸ πρέσβεως καὶ ὑπουργοῦ νὰ καταστῇ ἁπλοῦς γραμματεὺς καὶ ἐντολοδόχος καὶ ἐκτελεστὴς τῶν διδομένων αὐτῷ ὁδηγιῶν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ μέγας ζῆλος τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ τοὺς πάτρωνάς του αὐτοὺς κατέπληξεν, ἐπειδὴ ὁ ἐκ Πετρουπόλεως δοκιμώτατος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου», γράφων τῇ 31 μαΐου περὶ τῶν σχολίων τῆς «Κλειοῦς» καὶ τοῦ «Αἰῶνος» ἐπὶ τῆς διαδοθείσης ἀνακλήσεως τοῦ γραμματέως τῆς βασιλίσσης Ὄλγας, ἐπιφέρει τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:—«Ἀντὶ νὰ ἐπιδεικνύωνται τοσοῦτον εὐθηνὸν πατριωτισμόν, αἱ ἐφημερίδες αὗται ὤφειλον μᾶλλον νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ »τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ, »οἷον ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τὸ ὁποῖον καὶ μεταξὺ ἡμῶν »εἰσέτι ἐκρίθη λίαν ἀσυστόλως (συγχωρήσατέ μοι τὴν λέξιν) δημαγωγικὸν καὶ σλαβόφιλον (d'une démagogic slavephile trop sans-culotte)».

Τοιαύτη, κύριοι συντάκται, ἀποδεικνύεται, «τῇ ψυχρᾷ σμίλῃ τῆς λογικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνατεμνομένη», ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ «σπουδαίου ἀνδρὸς ὅστις κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀρθρογράφου ὑμῶν, οὐδὲ μέχρι τοῦδε, οὐδὲ τοὐντεῦθεν παραμενεῖ πάντως ξένος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος», πολιτικὴ ἥτις, κατὰ τὰς ἀφελεῖς κρίσεις τοῦ αὐτοῦ ἀρθρογράφου, «ἐκπροσωπεῖ τὰς δικαίας καὶ νομίμους ἀπαιτήσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐφρονούντων, καὶ »τοὺς διακαεῖς πόθους καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ »ἔθνους» καὶ ἥτις, εὔχεται ὁ αὐτὸς καλοκἀγαθὸς πατριώτης, «νὰ χρησιμεύσῃ τοὐντεῦθεν ὡς σημαία, ἣν ἕκαστος τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων ὀφείλει ν' ἀναπετάσῃ καλούμενος εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ἵνα φανῇ χρήσιμος τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι, καὶ μὴ συντριβῇ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς »κοινῆς καταδίκης»!

Μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι, καὶ ἐμώρανεν Κύριος τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἡ ὑπεκφυγή, οὐδ' ὁ δόλος, οὐδ' ἡ ὑπόκρισις, οὐδ' ἡ ἔλλειψις παῤῥησίας καὶ θάῤῥους ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσιν ἀπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἀμειλίκτου λογικῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἀδεκάστου ἀληθείας. Κατέπεσεν ἡ λεοντῆ καὶ ἐφάνη τὸ ὑπ' αὐτὴν οἰκτρὸν κατασκεύασμα τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς στρεψοδικίας.

Ἀλλ' ἴσως, κύριοι συντάκται, ἀντὶ νὰ προβῶ εἰς τὰς λεπτομερεῖς ταύτας ἀναλύσεις, θὰ ἔπραττον ἔργον φρονήσεως παραθέτων ἁπλῶς ἀποσπάσματά τινα τῶν κρίσεων τοῦ γνωστοῦ ὀργάνου καὶ ἐνθέρμου ὑπερασπιστοῦ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουδούρου, τοῦ «Αἰῶνος» λέγω, ὅστις προχθὲς εἰσέτι (ἀριθ. 3022) ἐκήρυττεν ὅτι «ὤφειλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς »πολιτικῆς μομφὴν ἰδίως αὐτός, διότι ἀνέκαθεν τὴν ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς 17 ἀπριλίου διατυπωθεῖσαν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν »ὑπεστήριξε καὶ αὐτὴν ηὐχήθη ἵνα ἴδῃ ὁδηγοῦσαν ἐπὶ τέλους τὴν πορείαν πάσης ἑλληνικῆς κυβερνήσεως». Ἐν ἐκείνῳ καὶ ἐν προηγουμένῳ (ἀρι. 3020) φύλλῳ ὁ «Αἰὼν» »ἀποφαίνεται ὅτι «ἐγκάρδιος πρὸς τὴν »Τουρκίαν συννενόησις, τιμία πρὸς αὐτὴν »φιλία καὶ συμμαχία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ »νοηθῇ ἄνευ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῶν ἀξιώσεων τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τῆς χαρακτηρίσεως αὐτῶν »ὡς ψευδῶν. ἄνευ τῆς ἐξυβρίσεως τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, ἄνευ τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν προδοσίας τῆς σημαίας τοῦ 1821». «Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δεληγεώργη, φρονεῖ ὁ «Αἰών», «ἐξωτερικῶς προεκύρηξε πολιτικὴν ὑβρίζουσαν τὴν ἐθνικὴν παράδοσιν καὶ »τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος· «πολιτικὴν ἥτις »ἠθέλησε νὰ συνδέσῃ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς »Τουρκίας μόνης, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν »δορυφόρον τῆς κατακτήσεως, χωροφύλακα »αὐτῆς κατὰ τῶν ὁμοθρήσκων λαῶν τῆς »Ἀνατολῆς, ἥτις προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ ἐπαχθῆ καὶ ἐχθρὰν τὴν ἑλληνικὴν »φυλὴν πρὸς ὅ,τι ζῶν καὶ μέλλον κεκτημένον τρέφει ἡ Ἀνατολή, ἥτις ἐπεδίωξε »ν' ἀπομονώσῃ τὸν ἑλληνισμὸν καὶ νὰ τὸν »καταστήσῃ λειποτάκτην ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, »καὶ τῶν δογμάτων ἅτινα συνεκρότησαν τὴν »δύναμίν του καὶ ἡγιάσθησαν διὰ τοῦ αἵματός του». Κατωτέρω ὁ αὐτὸς «Αἰὼν» ἀποφαίνεται ὅτι «οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀξιώσῃ ὅτι ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν φιλία τῆς «Ἑλλάδος ἐκβαίνουσα τῶν δυνατῶν ὁρίων «αὐθεντικῶν σχέσεων τῶν δύο ὁμόρων κυβερνήσεων, δύναται νὰ μεταποιηθῇ εἰς ἐθνικὴν φιλίαν καὶ ὅτι εἰλικρινεῖς ἀληθεῖς καὶ «στεναὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν αἱ σχέσεις »τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους, ὡς ἐθνῶν λαμβανομένων. Πᾶν ὅτι προώρισται »νὰ διασπάσῃ τοιαύτην ἕνωσιν, κέκτηνται »καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι ἄφθονον». Ταῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια κηρύττων ὁ «Αἰὼν», «πιστεύει λέγων ἐν τέλει, ὅτι ἀνέλυσε πιστῶς τὴν ἐσωτέραν ἔννοιαν καὶ »τὴν βάσιμον ἰδέαν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἣν τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουμουδούρου ἐν ὀλίγοις διετύπωσε».—Τοῦτο πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς, τὸ πιστεύομεν ἀκραδάντως. Ὅθεν οὐδεμίαν ἄλλην ἀρὰν δικαιοτέραν δυνάμεθα νὰ ἐπισωρεύσωμεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐπιζητούντων τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος αὐτῶν ἢ ἐπαναλαμβάνοντες τὸν φοβερὸν ἀλλὰ προσήκοντα φιλιππικὸν ὃν ὁ «Νεολόγος» ἀπήγγειλε κατὰ τῶν «ζητούντων δόξαν Ἐφιάλτου »καὶ παραδιδόντων τὰς Θερμοπύλας τῆς »ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸν »πανσλαβιστικὸν χείμαῤῥον, τῶν κηρυσσόντων ἀνὰ μέσην Ἑλλάδα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα »τῆς Ῥωσσίας, τῆς φίλης δυνάμεως τὸ τῆς »δημοκρατίας κήρυγμα, τῶν ἐχόντων προστάτας καὶ κηδεμόνας τοὺς Ῥώσσους, τῶν »ἀναξίων τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἑλλήνων ὀνόματος, τῶν σχόντων τὴν πρωτοβουλίαν »τῆς ἀπαισίας ἰδέας τοῦ αὐτοχθονισμοῦ »καὶ ἑτεροχθονισμοῦ, τῶν Αἰσχινῶν τοῦ «νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, τῶν προδιδόντων »καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς νεωτέρους Φιλίππους τὰς ἑλληνικὰς πόλεις ἐν Θρᾴκῃ καὶ »ἐν Μακεδονίᾳ, τῶν, ὡς ἄλλοι Κυρσίλοι, »συμβουλευόντων τὴν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν »Σλαύων ὑποταγήν, τῶν συμμάχων τῶν »δεινοτάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐχθρῶν, τῶν »φερόντων ἀνεξάλειπτον ἐπὶ τοῦ μετώπου τὴν κηλῖδα τοῦ 1854, τῶν μιαινόντων τὸν ἀέρα ὃν ἔπνευσαν οἱ Περικλεῖς »καὶ Δημοσθένεις, οἱ Σωκράτεις καὶ Πλάτωνες».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΕΝ ΒΑΥΑΡΙΑι.

Ἡ Βαυαρία εἶναι, ὡς γνωστόν, ἡ κρηπὶς τῶν ἀνθενωτικῶν ἐν Γερμανίᾳ, τὸ ἰσχυρότερον ἐκ τῶν μικρῶν κρατιδίων, τῶν ἀποπειρωμένων ἵνα διασώσωσιν ὡς πλεῖστα ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῆς κυριαρχικῆς αὐτῶν ἐξουσίας. Ὁ πολυμήχανος Βίσμαρκ θέλων καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐπιφέρῃ ῥιζικήν τινα μεταβολὴν καὶ βελτίωσιν οὗ τὴν τυχοῦσαν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς γερμανικῆς ἑνώσεως, ἀπέρχεται νῦν εἴς τινα πόλιν τῆς Βαυαρίας, λόγῳ μὲν χάριν τῆς πασχούσης αὐτοῦ ὑγείας, ἔργῳ ὅμως διὰ λόγους πολιτικούς, ἅτε δὴ σκοπῶν ἵνα εἰς τὸ πολυπληθὲς αὐτοῦ τάγμα προσηλυτήσῃ καὶ ἕτερον πιστόν, ἀλλ' ἐκ τῶν τρανῶν, τὸν νεαρὸν τῆς Βαυαρίας βασιλέα. Τοιαῦτα τοὐλάχιστον φρονεῖ ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθριδίῳ.

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Βαρζὲν διαμονὴν ὁ Βίσμαρκ μικρὸν ὠφεληθεὶς ἐκ τῆς θαλασσίας αὐτόθι αὔρας καὶ ἐκ τῆς δρόσου τῶν πολυπληθῶν ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ δασῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅπως καὶ ἐντεῦθεν ἀπέλθῃ ἐν τάχει εἴς τινα πόλιν τῶν λουτρῶν, εἰς τὸ Κίσσιγγεν τῆς Βαυαρίας, πόλιν παριστῶσαν μεγίστην ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀναχωρητήριον τοῦ γερμανοῦ γραμματέως ἅτε δὴ ἐν τοιαύτῃ μάλιστα ἐποχῇ βρίθουσαν ξένων καὶ περιηγητῶν καὶ ἐν γένει ἀνθρώπων, σκεπτομένων τίνι τρόπῳ δύναταί τις ὡς μάλιστα νὰ τέρπηται καὶ νὰ διασκεδάζῃ. Ὁ πρίγκηψ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ μεθ' ἱκανῆς δραστηριότητος ἐπεδίωξε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Οὔτε ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἰατρῶν οὔτε αἱ παραστάσεις τῶν οἰκείων ἴσχυσαν ὅπως πείσωσιν αὐτὸν ἵνα συγκατανεύσῃ εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἀπέλθῃ εἴς τινα πόλιν τῶν λουτρῶν, ἀλλ' ἀμέσως ἐνέδωκεν ὅταν ἦλθον εἰς μέσον καὶ λόγοι καὶ ζητήματα πολιτικά.

Ὅπως κατανοήσῃ τις τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὐδόλως δεῖται ἐπισήμων ὁδηγιῶν. Ὁ νεαρὸς τῆς Βαυαρίας βασιλεὺς πολλὰ κατὰ τὴν μακρὰν τοῦ Βίσμαρκ ἀσθένειαν ἔδωκε δείγματα τῆς πρὸς τὸν πρίγκηπα συμπαθείας του. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς συνεπλήρου τὸ ἑξηκοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος ἔλαβεν τηλεγράφημα τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου θερμότατα εὐχομένου καὶ ἐκφράζοντος τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ διαθέσεις· μικρὸν δὲ βραδύτερον ἐλάμβανε καὶ πρόσκλησιν εἰς τὰ λουτρά, ἔνθα ὑπεδεικνύετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ αὐτῷ ἔκτακτος ὑποδοχὴ καὶ κολακευτικωτάτη φιλοξενεία. Καὶ σήμερον δὲ κατά τι ἐκ Μονάχου ἡμέτερον τηλεγράφημα κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως ἐπέμφθησαν εἰς Κίσσιγγεν ἅμαξαι καὶ ἵπποι ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σταύλου καὶ ἄλλοι ὑπηρέται, ὅπως τεθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βίσμαρκ. Ἐὰν ταῦτα ἀποδεικνύωσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ἐκτιμᾷ τὸν διευθύνοντα τὰς τύχας τῆς Γερμανίας ἄνδρα καὶ ὅτι ἀσπάζεται τὴν πολιτικὴν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου πάλιν οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τῆς εὐκαιρίας ταύτης δραττόμενος ὁ Βίσμαρκ θέλει καθυποβάλει τὰ φρονήματα αὐτοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Βαυαρίας.

Τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς συναντήσεως ταύτης δὲν θέλουσι βεβαίως βραδύνει ὅπως κατανοήσωσιν οἱ λόγῳ ἐκείνης αὐτουργοὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀποσυνθέσεως (particularistes). Οὗτοι παρενέβαλον μυρία καὶ ἀνήκουστα προσκόμματα εἰς τὴν ἑνιαίαν ἀνάπτυξιν τῆς αὐτοκρατορίας· ἐν δὲ τῷ ἀπαισίῳ ἐκείνῳ ἀγῶνι τῷ διαρκοῦντι ἀπὸ τῆς τριετοῦς ἤδη συστάσεως τῆς αὐτοκρατορίας διέπρεψεν ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα κράτη ἡ Βαυαρία. Καὶ τὸ μὲν βαυαρικὸν ὑπουργεῖον προσεπάθει πάντοτε νὰ ἐνεργῇ τιμίως, ἀλλὰ τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἀπέναντι Βουλῆς, ἧς τὸ ἥμισυ εἰσὶ κεκηρυγμένοι καὶ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τοῦ κράτους. Καὶ ἀγαθωτάτας ἐὰν εἶχε διαθέσεις δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἐξοικονομῇ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ περιμένῃ ἵνα τότε μόνον πολιτευθῇ ἄνευ τινὸς ὑποκρίσεως, ἐὰν ποτε ἔλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλοι ἀληθεῖς καὶ φιλοπάτριδες ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους. Ἐκ τούτου καὶ μόνου ἐξηγεῖται ἡ ἐν τῷ ζητήματι τοῦ πολιτικοῦ γάμου διαγωγὴ τῆς βαυαρικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀντέστη εἰς τὴν πρότασιν τοῦ νὰ εἰσαχθῇ ὁ νόμος ἐκεῖνος εἰς ἅπασαν τὴν Γερμανίαν καὶ κυρωθῇ ὡς νόμος τοῖς αὐτοκρατορίας· ἕνεκα τούτου ἀπέφυγε τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τοῦ καθηγητοῦ Ῥάϊγκενς ὡς ἐπισκόπου τῶν παλαιοκαθολικῶν.

Ἀπέχομεν τοῦ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων μέχρι τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν πηγῆς· πλὴν ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἵνα ἀποφανθῶμεν τὴν γνώμην ὅτι τῆς ἀσαφείας ταύτης τῶν τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν σχέσεων κατὰ μέρος ἐστὶν ἔνοχος αὐτὸς ὁ νεαρὸς τῆς Βαυαρίας μονάρχης· ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως ἀμέσως, καθότι οὐδέποτε δι' οὐδεμιᾶς λέξεως παρώτρυνε τοὺς κληρικούς, οὐδὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν τοῖς ὀπαδοῖς τῆς ἀποσυνθέσεως ὅπως φαντασθῶσιν ὅτι καὶ ὁ βασιλεὺς ἑαυτοῖς ὁμοφρονεῖ. Πᾶν ὅ,τι περὶ τούτου διεθρυλλήθη καὶ χάριν κολακείας διεσαλπίσθη, ἦν καθαρὸν ψεῦδος προερχόμενον ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐκ παντὸς τρόπου προτίθενται ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ν' ἀποσπάσωσι μέρος τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς καθόλου καὶ ἑνιαίας τοῦ ἔθνους ἀναπτύξεως. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ ἰδεῶδες καὶ τὸ καλὸν τῆς τέχνης κυλινδούμενος μονάρχης οὐδέποτε ἀκόμη δυστυχῶς ἐξήνεγκε καθαρῶς τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς νεαρᾶς αὐτοκρατορίας ἧς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτὸς πρῶτος τοσοῦτον ἐνθουσιωδῶς ἐχαιρέτησε· διὰ τοῦτο δὲ τὰς πράξεις ἐκείνου ἐξελάμβανον ὑπὲρ ἑαυτῶν ὁτὲ μὲν οἱ κληρικόφρονες, ὁτὲ δὲ οἱ φίλοι τοῦ ἔθνους, ἄλλοτε δὲ πάλιν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀποσυνθέσεως.

Ἐν τούτοις ἐν μιᾷ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς ἐξεδήλωσε καθαρῶς τὸ φρόνημα αὐτοῦ ἐκτιμήσας τὸ ἄτομον καὶ ἐπιδοκιμάσας τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως· διὰ δὲ τούτου καὶ μόνου τοῦ γεγονότος κατεδίκασε συγχρόνως τάς τε μηχανοῤῥαφίας τῶν ἱερέων καὶ τὰ φληναφήματα τῶν ἀποσυνθετικῶν. Ἐν ταῖς συνεντεύξεσιν αὐτῶν ὁ μονάρχης καὶ ὁ Βίσμαρκ θέλουσιν ἀλλήλους γνωρίσει καλλίτερον, ὁ δὲ εὐγενὴς καὶ εὐαίσθητος βασιλεὺς δὲν θ' ἀντιστῇ βεβαίως ὅπως προσαρτηθῇ εἰς τὴν σειρὰν τῶν φίλων τῆς παρούσης πολιτικῆς τῆς Γερμανίας.

Αὕτη ἡ σπουδαιότης τῆς εἰς Κίσσιγγεν ἀπελεύσεως τοῦ Βίσμαρκ. Οἱ ὑπεράλπειοι καὶ οἱ ταραξίαι θεωροῦσιν αὐτὴν βεβαίως μετὰ φόβου, ἅτε δὴ καλῶς γινώσκοντες, ὅτι μετὰ μικρὸν ἄρξεται ἐκ νέου ὁ φρικώδης ἀγὼν ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν στρατοπέδου.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΑΡ.

Ἰταλική τις ἐφημερὶς δημοσιεύει μίαν πρὸς τὸν δικηγόρον Ἀρόλδη ἐπιστολὴν τοῦ Καστελὰρ χρονολογουμένην ἐκ Λισσαβῶνος τὴν 7 ἰουνίου. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ μεταξὺ ἄλλων ἀναγινώσκομεν καὶ ταῦτα.

Ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας εἰργάσθην καὶ ἐμόχθησα πολύ. Ὑπελάμβανον αὐτὴν ὡς τὸν μόνον καὶ ἁρμοδιώτατον εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παρόντων χρόνων ὀργανισμόν, οὐδόλως ἐδειλίασα ἀπέναντι οὐδενὸς μόχθου οὐδ' ἀπέκαμον φρουρῶν αὐτὴν καὶ προσπαθῶν ὅπως ἐγκαταστήσω αὐτὴν ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ καὶ ὑποδείξω ὡς παράδειγμα καὶ εἰς πάντα τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης κράτη. Καὶ βασιλεῖς μὲν καὶ τοὺς ἀκολούθους τούτων ἐνίκησα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ καταβάλω τοὺς δημαγωγοὺς καὶ τοὺς περιστοιχοῦντας ἐκείνους ὀπαδούς, οἵτινες ἐκυλίδωσαν τὴν τιμὴν τῆς δημοκρατίας δι' ἀνοσιῶν προσαπτουσῶν μομφὴν εἰς τὸν σοφὸν ἡμῶν αἰῶνα· φοβοῦμαι δὲ πολὺ μὴ αὕτη καταστραφῇ αὖθις ὑπ' ἐκείνων, ὕστερον ἀπὸ τοσούτων κόπων καὶ μόχθων, οὓς ἐγὼ κατέβαλον ὑπὲρ τῆς παγιώσεως τῆς δημοκρατίας. Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὁ συνδέσας τὸ ὄνομά μου μετὰ τῆς ἐν Ἱσπανίᾳ μετρατροπῆς τῆς δημοκρατίας εὔχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ πᾶς συλλογισμός μὲ ὠθεῖ ἀείποτε εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσω τὴν αὐτὴν πορείαν καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τοῦ βίου νὰ συμπληρώσω ὅτι ἀνήγειρα ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει. Οὐδὲν μέσον θέλω παρίδει, ὅπως ἐν τῇ προσφιλεῖ μου πατρίδι παγιώσω τὴν ἱερὰν ἡμῶν δημοκρατίαν, ἥτις σύμπασαν τὴν Εὐρώπην θέλει ποτὲ μεταβάλει εἰς μίαν δευτέραν Ἑλλάδα.

Μοὶ γράφετε ἐξ Ἰταλίας! Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῆτε πόσον μὲ κατενθουσιᾷ αὐτὸ καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ λαμπροῦ τούτου καὶ τοσοῦτον ὑπ' ἐμοῦ ἀγαπωμένου ἔθνους. Πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἐπανέλθω αὖθις ὡς ὁδοιπόρος καὶ νὰ περιέρχωμαι εἰς τὰς θαυμασίας ἐκείνας πόλεις αἵτινες θέλουσι μένει ἐσαεὶ ἑστία τῆς φαντασίας καὶ ἀνώτεραι σχολαὶ τῶν τεχνῶν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τῇ 12)24 ἰουνίου ἐδόθη ἐν Βερσαλλίαις τὸ ἐπὶ τῇ ἑκατοστῇ ἕκτῃ ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων τοῦ στρατηγοῦ Hoche συμπόσιον εἰς ὃ παρῆσαν οἱ κκ. Γαμβέττας, Φάβρος καὶ πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ νομοῦ Σηκουάνα καὶ Ὀάζ.

Μετὰ πρόποσιν τοῦ κ. Ζανδὲλ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Hoche, ὁ κ. Φεραὶ ἀντιπρόσωπος ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ κέντρου, προέτεινε, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας· διεβεβαίωσε τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τοιαύτης κυβερνήσεως· εἶπε δὲ ὅτι οἱ φιλελεύθεροι συντηρητικοὶ ἐνόησαν ὅτι μόνη ἡ δημοκρατία εἶναι ἱκανὴ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον· καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ψηφισθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου οἱ συνταγματικοὶ νόμοι.

Ὁ κ. Ζολὺ προέπιεν ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Σηκουάνα καὶ Ὀάζ, εὐχαριστήσας αὐτοῖς διὰ τοὺς ὑπὲρ θεμελιώσεως τῆς δημοκρατίας ἀγῶνας.

Ὁ κ. Φάβρος εἶπε: Προπίνω ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως πασῶν τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων! Χαίρει δὲ ἐπὶ τῇ γενομένῃ προόδῳ, καὶ λέγει ὅτι σύμπασα ἡ Γαλλία κατέστη δημοκρατική, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς προσεγγίσεως πασῶν τῶν κλάσεων.

Ὁ κ. Φαρρᾶς, πρεσβύτερος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, προπίνει ὑπὲρ τοῦ πρώτου προέδρου τῆς δημοκρατίας· ἀναμιμνήσκει δὲ ὅτι οὔτε αἱ Βερσαλλίαι οὔτε ὁ νομὸς Σηκουάνα καὶ Ὀάζ, οὔτε ἡ Γαλλία ἐπελάθοντό ποτε τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ.

Ὁ κ. Γαμβέττας προπίνει ὑπὲρ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας καταλαμβανούσης θέσιν ὡς ὁριστικῆς μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, καθὼς ἀποδεικνύσι τοῦτο ἡ διαδοχὴ δύο προέδρων τῆς δημοκρατίας· ἐπανέρχεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἑνώσεως τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων· ἐπιμένει δὲ ἐπὶ τῆς ἀδόλου καὶ εἰλικρινοῦς συγκαταθέσεως τῶν συντηριτικῶν, καὶ παρουσιάζει εἰς τὴν χώραν τὴν δημοκρατικὴν μερίδα ἡνωμένην κατὰ τοῦ καισαρισμοῦ ἔσω καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς ἔξω.

Ὁ κ. Βαρθελεμὴ Σαὶντ-Ἱλαὶρ παραδέχεται τὴν συνένωσιν καὶ εὐχαριστεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Θιέρς.

Ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Γαλλίᾳ ἐξακολουθεῖ διεγείρουσα ζωηρὰς ἀνησυχίας.

Οἱ νομιμόφρονες μαίνονται ἕνεκα τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ «Χρόνου» ἐξ οὗ ἐφανερώθη ἡ ἀποστροφὴ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν λευκὴν σημαίαν καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἐσαεὶ ἀδύνατον τῆς παλινορθώσεως.

Οὐχ ἧττον ἐναντίοι εἶναι οἱ ὀρλεανισταὶ πρὸς μερίδα ἥτις δὲν θυσιάζει ἐκτεθέντα βασιλέα ὅπως σώσῃ μοναρχικὴν ἀρχήν.

Οὐδεμία ἀμοιβαία παραχώρησις εἶναι δυνατὴ μεταξὺ αὐτῶν.

Αἱ δύο μερίδες δὲν θέλουσι συμφωνήσει εἰμὴ ὅπως ἀποτύχῃ ἡ ὑπὸ τῆς προτάσεως τοῦ Περιὲ ἐκπροσωπουμένη δημοκρατία.

Ἡ ἀποτυχία τῆς προτάσεως Λαμβὲρ δὲ Σαὶντ Κροὰ ἐκπροσωπούσης τὴν μὴ προσωπικὴν ἑπταετῆ ἐξουσίαν φαίνεται ἐπίσης βεβαία, καθότι ἡ μὲν ἄκρα ἀριστερὰ νομίζει αὐτὴν λίαν μοναρχικήν, ἡ δὲ ἄκρα δεξιὰ λίαν δημοκρατικήν.

Ἡ προσωπικὴ ἑπταετὴς ἐξουσία, ἤτοι ἡ εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαῶν ἀνήκουσα, θέλει εἶσθαι τότε τὸ ἔσχατον καταφύγιον.

Ἐν ᾗ δὲ καταστάσει διατελοῦσι τὰ πνεύματα, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν τὴν ἀπόῤῥιψιν αὐτῆς, ἂν ὁ στρατάρχης δὲν ἐπέμβῃ ἐῤῥωμένως· ἀλλ' ἡ τῶν πραγμάτων ἰσχὺς θέλει ὑποχρεώσει τὸν στρατάρχην νὰ ἐπέμβῃ. Ἄλλως δὲ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς πλειονοψηφίας τὴν πραγματοποίησιν τῶν πρὸς αὐτὴν ληφθεισῶν ὑποχρεώσεων διὰ τῆς ψηφοφορίας τῆς 20 νοεμβρίου.

Ἂν ἡ Συνέλευσις δὲν ἐνέδιδεν, ἂν δὲν ἐχορήγει τῷ στρατάρχῃ τὰ μέσα τοῦ ἀσκῆσαι τὴν ἐξουσίαν ἣν ἀπένειμεν αὐτῷ, ἤθελεν εἶσθαι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς χώρας διὰ τὰς συνεπείας ἃς θὰ εἶχε τοιαύτη κατάστασις ἄνευ προηγουμένου.

Ἐν τούτοις αἱ ἐκ τῶν νομῶν εἰδήσεις ἐλέγχουσι τὴν ἐνεργητικότητα τῆς βοναπαρτιστικῆς προπαγάνδας, καὶ ὁσημέραι ἐναργέστερον καθίσταται ὅτι ἂν οἱ μοναρχικοὶ δὲν κατορθώσωσι νὰ συμφωνήσωσι, τότε μεταξὺ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας θέλει ἀποφασίσει ἡ ἄμετρος πληθὺς τῶν ἐκλογέων, οἵτινες εἰς οὐδεμίαν ἀνήκουσι μερίδα καὶ ἐνασχολοῦνται περὶ τῆς κυβερνητικῆς μορφῆς διὰ μόνων τῶν σχέσεων ἅς, ὡς νομίζουσι, παρατηροῦσι μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ τόπου.

Αἱ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν γενικῶν συμβουλίων ἐκλογαὶ γεννήσονται ἐν ἀρχῇ τοῦ αὐγούστου. Ἡ συνέλευσις θέλει ἀρχίσει τὰς διακοπὰς αὐτῆς τῇ 25 ἰουλίου.

Δὲν πιστεύεται ὅτι ὁ πολιτικὸς ἐκλογικὸς νόμος θέλει ψηφισθῇ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἄλλως δὲ ὑπάρχει πᾶν ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι συνεπείᾳ τῆς περὶ ἀτομικῶν συμφερόντων μερίμνης πολυαρίθμων συντηρητικῶν ἀντιπροσώπων, ἡ παῦσις τῆς διαλογῆς τῶν ψηφοδελτίων ἥτις εἶναι ἡ κυρία γεννησομένη μεταῤῥύθμισις, δὲν θέλει συνενώσει ἐν τῇ συνελεύσει πλειονοψηφίαν. Ἰδοὺ πρὸ πάντων διατί οἱ συντηρητικοὶ θὰ ἴδωσιν ἄνευ πολλῆς δυσαρεσκείας ἀναβαλλομένην τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Τοῦ λοιποῦ φαίνεται βέβαιον ὅτι ἡ ἄκρα δεξιὰ θέλει ψηφίσει τὴν διάλυσιν ἂν ἡ συνέλευσις δὲν συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς μοναρχίας. Ἡ διακήρυξις τούτου θὰ ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ βήματος μετὰ τὴν προβλεπομένην ἀποτυχίαν τῶν προτάσεων Λαμβὲρ δὲ Σαὶντ-Κροὰ καὶ Περιέ, ἃς θὰ προσεπάθουν νὰ καθυποβάλωσι πρώτας εἰς τὴν συζήτησιν.

Οἱ νομιμόφρονες προσπαθοῦσιν ἐπίσης νὰ τύχωσι διὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διαγγέλματος τοῦ κόμητος Σαμβόρ. Φρονεῖται δὲ γενικῶς ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς κύκλοις ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν εἰμὴ ἀποτέλεσμα ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκουσιν.

Ἡ ἀριστερὰ δὲν ἔχει εἰσέτι πλείονας τῶν 320—330 ψήφων ὑπὲρ τῆς διαλύσεως.

Ὡς γνωστόν, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μία ἐπιστολὴ εὑρεθεῖσα ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ ἐγένετο ἀντικείμενον μεγάλου σκανδάλου ἐν τῇ γαλλικῇ ἐθνοσυνελεύσει μεταξὺ τῶν βοναπαρτιστῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν. Οὗτοι ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῆς μαρτυρίας τῆς ἐπιστολῆς κατηγόρησαν τοὺς βοναπαρτιστὰς ὡς πολλὰ καὶ ποικίλα μηχανωμένους καὶ κατὰ τῶν καθεστώτων συνωμοτοῦντας, διὸ ἀπῄτησαν ἐπισήμως παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἵνα γνωσθῇ ἂν ὄντως ὑπάρχωσι τοιαῦται συνωμοσίαι καὶ ποῦ εὑρίσκονται αἱ διάφοροι αὐτῆς κεντρικαὶ ἐπιτροπαί. Συνεπείᾳ τῶν περὶ τοῦ γεγονότος τούτου λόγων ἤρξαντο ἤδη ἀπό τινος αἱ ἀνακρίσεις, ἐγένοντο δὲ μάλιστα καὶ κατ' οἶκον ἔρευναι παρά τισι βοναπαρτισταῖς, παρ' οἷς εὑρέθησαν τεκμήρια οὐκ ὀλίγον ἐνοχοποιητικά. Παρὰ τοῖς κ.κ. Μανσὰρ καὶ Ἰουλίῳ Ἀμὶγ, τοῖς διευθυνταῖς τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς συνηγορούσης ὑπὲρ τῆς «πρὸς τὸν λαὸν ἐκκλήσεως», εὑρέθη κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐργατῶν, οἵτινες μισθοδοτοῦνται χάριν τῶν σχεδίων τῶν βοναπαρτιστῶν. Παρὰ δὲ τῷ ἐνδιαθεσιμότητι ἀντισυνταγματάρχῃ Πιέτρῃ καθὼς καὶ παρ' ἑτέρῳ ἐνδιαθεσιμότητι ἀξιωματικῷ τῆς χωροφυλακῆς Βωνὺ εὑρέθησαν ἔγγραφα, ἐξ ὧν ἐνοχοποιοῦνται αὐτοί τε καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες ἐν ἀποῤῥήτοις καὶ ἐνόχοις σχέσεσιν. Ἐπίσης δὲ καὶ παρὰ τῷ Μοράνζ, ὅστις νεωστὶ ἐξέδοτο βοναπαρτιστικήν τινα πραγματείαν, ἀνεκαλύφθη συντεταγμένον καὶ πλῆρες τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος τῶν βοναπαρτιστῶν.

Τὰ ἔσοδα τῶν μηνῶν ἀπριλίου καὶ μαΐου κατεδείχθησαν κατὰ 24 ἑκατομμύρια φράγκων ὀλιγώτερα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν δύο ἐκείνων μηνῶν ἐγγεγραμμένων.

Κατά τι ἐκ Βερσαλλιῶν τηλεγράφημα τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαῶν τὴν 26 ἰουνίου ἐξέφρασε ῥητῶς τὸ φρόνημα αὐτοῦ εἰπών. «Δὲν θὰ ἐκχωρήσω εἰς οὐδένα οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἐκ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς προεδρείας μου. Μοὶ εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ἡ Βουλὴ σκέπτεται περὶ συντάγματος, ἂν μένῃ εἴτε διαλύεται —ἐγὼ κατέχω πάντοτε τὴν θέσιν μου. Καταμέμφονται ἐμοῦ ὡς εὐνοοῦντος τοὺς βοναπαρτιστάς· ἀλλ' ἡ Γαλλία ἀρκούντως σωφρονεῖ ἢ ὥστε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν αὐτοκρατορίαν.

Οἱ Γάλλοι ἢ μᾶλλον ἓν μέγα πολλοστὸν ἐν Γαλλίᾳ εὐνοοῦσι τὸν ἀγῶνα τῶν καρλιστῶν, οἷς εἰς πᾶσαν δεδομένην περίστασιν δίδουσι δείγματα τῆς συμπαθείας αὐτῶν παρέχοντες εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ χριστιανοῦ δὸν Καρόλου πᾶσαν βοήθειαν. Περὶ τούτου γράφουσιν εἰς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου ὅτι ὁ νομὸς τῶν Κάτω-Πυρηναίων, ἔνθα νομάρχης ἐστὶν ὁ κ. Ναδαιλὰκ, μετετράπη καθαρῶς εἰπεῖν εἰς στρατιωτικὴν τῶν καρλιστῶν ἀποθήκην. Ἐνταῦθα αἱ χάριν τῶν καρλιστῶν γινόμεναι συνεισφοραὶ καὶ ἄλλαι βοήθειαι ὑπὸ οὐδένα πέπλον ἐχεμυθίας καλύπτονται· πάντα ἐνεργοῦνται ἐν τῷ φανερῷ. Πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίον εἰδότων εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤθελε καταπαύσει ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐν Ἱσπανίᾳ, ἐὰν μὴ ὑπεθάλπετο καὶ ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τῶν Γάλλων. Εἶναι βεβαιότατον ὅτι ἀξιωματικοὶ τοῦ καρλιστικοῦ στρατοῦ ἔρχονται καὶ διαβαίνουσι καθ' ἑκάστην τὰ μεθόρια καὶ τὰ πάντα προσπορίζονται ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἀγοραῖς καὶ ἀντὶ εὐτελεστάτων μάλιστα τιμῶν, διότι εἰσὶν ἐκ τῶν τὰ μέγιστα εὐνοουμένων ἐν Γαλλίᾳ. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς ἐνῷ ἡ πριγκηπέσσα Μαργαρίτα λαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Παρισίοις καὶ ν' ἀνοίξῃ περὶ ἑαυτὴν μικράν τινα αὐλήν, εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Ἱσπανίας Ἰσαβέλλαν δὲν ἐπετράπη νὰ διατρίψῃ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ φύλλου τοῦ Λονδίνου τελευτᾷ παρατηρῶν ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγὴ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως δὲν θὰ βραδύνῃ, ὅπως ἐξεγείρῃ κατὰ τῶν Γάλλων καὶ τὴν δυσμένειαν τῶν Ἱσπανῶν, καὶ ὅτι ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε πράγματι τοὺς καρλιστὰς ὡς δύναμιν ἐμπόλεμον.

Οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθοῦσι καταδιώκοντες σφοδρῶς καὶ πανταχοῦ τοὺς σοσιαλιστὰς δημοκρατικούς. Καθὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ἡ πρώτη κατὰ τῶν κοινωνιστῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προσβολὴ ἐγένετο ἐν Βερολίνῳ, ἔνθα διελύθησαν πάντα τὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι, οἵτινες εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἐπεδίωκον τὴν μετατροπὴν τῶν καθεστώτων καὶ τῆς παρούσης κοινωνικῆς τάξεως. Ἤδη τὰ αὐτὰ μέτρα ἐφαρμόζονται οὐ μόνον ἐν τοῖς στενοῖς ὁρίοις τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἔνθα καὶ σύλλογοι κλείονται καὶ σωματεῖα διαλύονται καὶ κατ' οἶκον ἐνεργοῦνται ἔρευναι παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς τῶν κοινωνιστῶν.

Οἱ κατὰ τῶν κληρικῶν νόμοι τῆς Πρωσσίας, οἱ γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα οἱ νόμοι τοῦ μαΐου, μεταξὺ τῶν ἄλλων διατάξεων παρέχουσιν εἰς τοὺς πιστοὺς καθολικοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγωσι τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας ἐν ταῖς ἰδίαις ἕκαστος ἐπαρχίαις. Ἤδη πρὸς μεγίστην τῶν πολλῶν ἔκπληξιν καὶ πρὸς ἀνήκουστον θλῖψιν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀναγγέλλεται, ὅτι καθολικαί τινες ἐπαρχίαι τῆς Γερμανίας ποιήσονται χρῆσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένου ἐκείνου ἐκλογικοῦ δικαιώματος. Τὸ δὲ παράδοξον εἶναι ὅτι τοῦ ἔργου τούτου προεξάρχουσι πρῶται πασῶν δύο ἐπαρχίαι τοῦ Ῥήνου, Κλέβε καὶ Ῥένες, αἵτινες ἀείποτε διεκρίθησαν διὰ τὰ ὑπεράλπεια αὐτῶν φρονήματα. Αὐτόθεν λοιπὸν ἀναγγέλλεται, ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν εἰσιν κεκλεισμένοι καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐστὶν ὁ νομίμως ἐκείνους ἀντικαταστήσων, οἱ πολῖται προτίθενται νὰ ἐκλέξωσι τοὺς οἰκείους ἱερεῖς καὶ ποιμενάρχας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Νεώτεροι διορισμοὶ ἐκοινοποιήθησαν οἱ ἑξῆς γενόμενοι δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ὁ Σααδουλλὰχ βέης, τέως διευθυντὴς τοῦ γραφείου Ἀμετσῆ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν ἀρχείων τοῦ κράτους, (Τεφτερχανὲ Ναζιρή), τοῦ τέως μεκτουπτσῆ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν Ἀλῆ Φουὰτ βέη διορισθέντος εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου Ἀμετσῆ.

Ὁ δὲ πρώην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Ἐξ. Ῥασὶδ πασσᾶς διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Ὑψ Πύλης ἐν Βιέννῃ ἀντὶ τοῦ Καβουλῆ πασσᾶ διορισθέντος, ὡς ἤδη ἀνηγγέλθη, νομάρχου τῆς πρωτευούσης.

Τὸν νέον διευθυντὴν τοῦ γραφείου τοῦ Ἀμετσῆ, ὅπερ ἀνταποκρίνεται μεταξὺ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τοῦ γραφείου τῶν ἀνακτόρων, Ἀλῆ Φουὰδ βέην, υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος μεγάλου βεζίρου Ἀαλῆ πασσᾶ ἅμα ἀναδεξάμενον τὰ καθήκοντα τῆς νέας αὐτοῦ θέσεως, ἐπεσκέφθησαν χθὲς οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ συνεχάρησαν αὐτῷ ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ.

Ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἡμῶν ὁ πρώην διοικητὴς Φιλιππουπόλεως Ἐξ Βεϋσὴ πασσᾶς.

Ὁ κ. Νελιδῶφ σύμβουλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωσσικῆς πρεσβείας, ἔλαβε τὸ παράσημον μεδζιτιὲ δευτέρας τάξεως· ὁ δὲ κ. Κανίστας, πρῶτος γραμματεὺς τῆς αὐτῆς πρεσβείας, τὸ ὀσμανιὲ τρίτης τάξεως καὶ διάφοροι ὑπάλληλοι τῆς αὐτῆς πρεσβείας πέντε παράσημα μεδζιτιὲ τρίτης τάξεως καὶ τρία τετάρτης.

Ὁ κ. Μαυρίκιος δὲ Ἐλδεβὶερ, ἐπιτετραμμένος ὑπουργὸς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ, ἀφίκετο χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ τοῦ ἐκ Βάρνης καταπλεύσαντος Ἡφαίστου. Ἡ Α. Ε. συνοδεύετο ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Φράϊβερ δὲ Βεθλεὶμ καὶ τοῦ ἱππότου Β. Ῥενάτου δ' Ἀνδρέ.

Διὰ τοῦ χθὲς περὶ μεσημβρίαν καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς Βάρνης ἀφίκετο ὁ νέος παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας Ἐξ. βαρῶν Βέρθερ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διβανίου Μουνὶρ ἐφένδη καὶ τοῦ πρώτου διερμηνέως τῆς γερμανικῆς πρεσβείας κ. Τέστα. Τὴν Α. Ε. ὑπεδέξαντο ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου, αὔριον δὲ, καθὰ πληροφορούμεθα, ὁ βαρὼν Βέρθερ θέλει ποιήσει τὰς ἐπισήμους αὐτοῦ ἐπισκέψεις ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρὸς τὸν μέγαν βεζίρην καὶ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν.

Διὰ τοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου Βάρνης ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν προερχόμενος ἐκ Βουκουρεστίου ἔνθα ἀπεδήμει ἀπό τινος ὁ ἀξιότιμος ἰατρὸς κ. Δ. Παπαδόπουλος.

Οἱ ἑξῆς διορισμοὶ ἐγένοντο ἐν Αἰγύπτῳ:

Ὁ Κασὶμ πασσᾶς, σύμβουλος τοῦ Δζιχαδιέ, διωρίσθη φρούραρχος Καΐρου.

Ὁ Ζουλφικὰρ πασσᾶς διωρίσθη μέλος τοῦ ἰδιωτικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Σακὶρ πασσᾶς διευθυντὴς τοῦ Δαχηλιέ.

Ὁ Ἀαλῆ Γαλὶβ πασσᾶς φρούραρχος Δαμιέττης.

Ὁ κ. Βούζοβιτς, γραμματεὺς τοῦ σερβικοῦ πρακτορείου, συνοδεύσας τὸν ἡγεμόνα εἰς Βελιγράδιον ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα.

Ὁ τέως ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πέμπτου συντάγματος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Χασὰν βέης διωρίσθη συνταγματάρχης τοῦ ζ' συντάγματος τῶν ἐφέδρων νεωστὶ σχηματισθέντος ἐν τῷ σώματι τούτῳ.

Ὁ ἐκ Βριῶ, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς διευθύνσεως τῶν γεφυρῶν καὶ ὁδῶν, ὅστις εἶχεν ἀναχωρήσει τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος Ῥαοὺφ πασσᾶ εἰς περιοδεῖαν πρὸς ἐπιθεώρησιν ἐν τῷ βιλαετίῳ Ἀδριανουπόλεως, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ἅπασαι αἱ ἐν τῷ βιλαετίῳ Ἀδριανουπόλεως ἀρξάμεναι ἐργασίαι δημοσίων ἔργων διεξάγονται μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιμελείας. Ὁ δὲ Ῥαοὺφ πασσᾶς θέλει ἐξακολουθήσει τὴν περιοδεῖαν αὐτοῦ ὡς διευθυντοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ θέλει ἐπανακάμψει εἰς Κωνσταντινούπολιν βραδύτερον.

Ἡ «Τουρκία» τῆς χθὲς δημοσιεύει τὴν ἑπομένην σπουδαιοτάτην εἴδησιν.

«Τηλεγραφήματα ἐκ Κερκύρας ληφθέντα τῇ 18)30 ἰουνίου εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀναγγέλλουσιν ὅτι τὴν προτεραίαν οἱ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς, ἄνευ οὐδενὸς λόγου, ἐπετέθησαν καὶ ἐκακοποίησαν φιλησύχους πολίτας ἐν οἷς καὶ ὀθωμανοὺς ὑπηκόους κατοικοῦντας ἐν τῇ νήσῳ. Ἔθραυσαν δὲ καὶ τὰς θύρας οἰκιῶν καὶ διήρπασαν ἐργαστήριά τινα. Κατὰ συνέπειαν τῶν ταραχωδῶν τούτων σκηνῶν ἡ ἀρχὴ συνεκάλεσε τὴν φρουρὰν ἐν τῷ φρουρίῳ. Τὴν ἐπιοῦσαν στρατιῶται τινες ἐξελθόντες εἰς τὴν πόλιν χάριν ἀγορῶν περιεζώσθησαν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ὑπὸ τοῦ πλήθους ὡπλισμένου, ὅπερ ἐκράτησεν οὕτως αὐτοὺς ἀποκεκλεισμένους, καὶ μεθ' ὅλας τὰς παροτρύνσεις πεντεκαίδεκά τινων χωροφυλάκων, ἤθελε νὰ ἐκβιάσῃ τὰς θύρας τῶν ἐργαστηρίων καὶ φονεύσῃ τοὺς ἐν αὐτοῖς εὑρισκομένους. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ στρατιῶται παροργισθέντες ὑπὸ τῆς διαγωγῆς τοῦ πλήθους ἐξῆλθον ὅπως σώσωσι τοὺς συστρατιώτας αὐτῶν καὶ ἐπυρηβόλησαν κατὰ τοῦ λαοῦ. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ πολλοὶ ἐφονεύθησαν καὶ πλεῖστοι ἐτραυματίσθησαν. Πυρετώδης ἀναβρασμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπάρχει φόβος μήπως ἔχῃ συνεπείας οἰκτροτέρας.

»Ἡ ἀρχὴ ὑπεσχέθη ἵνα παράσχῃ ἱκανοποίησιν τοῖς παθοῦσιν ὀθωμανοῖς ὑπηκόοις καὶ ταυτοχρόνως λαμβάνει πάντα τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ.

»Μανθάνομεν, προστίθησιν τελευταῖον ἡ «Τουρκία», ὅτι ἤδη ἡ αὐτοκρατορικὴ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλε πλοῖον πολεμικὸν εἰς τὴν Κέρκυραν ἵνα προστατεύσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς.

Παρὰ τῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων καὶ τῶν ταχυδρομείων ἐπισήμως ἐκοινοποιήθη ἡμῖν ὅτι ἀπὸ τῆς τετάρτης 19)1 ἰουλίου, ἤρξατο ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὀδησσοῦ διὰ τοῦ ὑποβρυχίου κάλω τοῦ Εὐξείνου. Ἡ τιμὴ ἁπλοῦ τηλεγραφήματος εἴκοσι λέξεων μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὀδησσοῦ καὶ τἀνάπαλιν ὡρίσθη εἰς 12 φρ.

Προσεχῶς, καθὰ πιστεύεται, θέλει ὑπογραφῆ ἡ μεταξὺ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ πολιτογραφήσεως.

Ὁ ἐν Βραΐλα ἀποβιώσας ὁμογενὴς τῇ 10 ἰουνίου κ. Νικόλαος Δημόπουλος ἀφῆκε διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ τὰ ἑξῆς ποσὰ ἐξ ὧν καταδείκνυται ἡ ἄκρα φιλοπατρία καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ ἀνδρός· 1000 καισαροβασιλικὰ φλωρία εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν πρὸς συντήρησιν σχολείων ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι Δομινὰ τῆς Πελοποννήσου. 600 φλ. πρὸς ὑπανδρείαν ἀπόρων κορασίων καταγομένων ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. 500 φλ. εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον ἐν Ἀθήναις. 200 φλ. εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, 200 φλ. εἰς τὸν ἐθνικὸν στόλον, 200 εἰς τὸ Ἀμαλίειον ὀρφανοτροφεῖον, 100 εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, 100 εἰς τὸ Ὀφθαλμοκομεῖον, 100 εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ σχολεῖον τῶν ἀπόρων.

Ἐπὶ τοιούτοις υἱοῖς δικαιοῦται νὰ σεμνύνηται τὸ ἔθνος, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῶν ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἐγγράφεται εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος.

Παρὰ τῶν ἀρχῶν Ἰνεπόλεως ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ὅτι τῇ 25, 26, 27 καὶ 28 ἰουνίου ἀπεστάλησαν ἐκεῖθεν εἰς Κασταμονὴν 536 φορτία σίτου, ἤτοι περίπου 50,000 ὀκκάδες.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Κῆρυξ» πληροφορεῖται ὅτι προσεχῶς ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ῥωμυλίας θέλει ἐπενέγκει τροποποίησίν τινα εἰς τὰς ὥρας τοῦ δρομολογίου την εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Σιρκετζῆ-ἰσκελεσὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ταξείδιον νὰ συντομευθῇ κατὰ μίαν ὥραν καὶ ἓν τέταρτον.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς Pall Mall Gazette θεωρεῖ τὸ ζήτημα τῆς δικαστικῆς ἐν Αἰγύπτῳ μεταῤῥυθμίσεως ὡς ἤδη λελυμένον καὶ φρονεῖ ὅτι τὰ κατὰ τὸ νέον σύστημα δικαστήρια θέλουσιν ἀρχίσει λειτουργοῦντα πρὸ τοῦ ἔτους. Πλὴν τῆς Γαλλίας, πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐκοινοποίησαν ἤδη πρὸς τὴς κυβέρνησιν τοῦ χεδίβου τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν μεταῤῥύθμισιν ταύτην.

Χθὲς περὶ τὴν 1 1(2 ὥραν τουρκιστὶ τῆς πρωΐας παρὰ τὴν ἀπέναντι τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου οἰκίαν συνέβη ἔκρηξις μετὰ καταπληκτικοῦ κρότου πληρώσασα τὴν ἀτμοσφαῖραν κονιορτοῦ καὶ πετρῶν ἐκτιναχθεισῶν ὑπὲρ τὰ 30 μέτρα, καὶ ταράξασα ἐπὶ τοσοῦτον τὴν οἰκίαν, ὥστε πάντες οἱ κατὰ τύχην ἐν αὐτῇ ὀρθοὶ εὑρεθέντες ἔπεσαν κλονισθέντες. Μετὰ μικρὸν δὲ ἀφοῦ πάντες ἐξῆλθον τῆς οἰκίας ἔντρομοι, εἶδον τρεῖς ὀπὰς ἐκ τῶν δύο τῶν ὁποίων ἐξήρχετο καπνὸς ἔχων μικρὰν ὀσμὴν φωταερίου. Πρὸς τὸν κρότον τοῦτον ἀμέσως ἔδραμον οἱ πλησίον ἐκεῖ σταθμεύοντες κλητῆρες, καὶ ἰδόντες τὴν αὐτόματον ταύτην ὑπόνομον ἀπεμακρύνθησαν ἐπ' ὀλίγον ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ κωλύοντες τοὺς ἐκεῖθεν διαβαίνοντας. Ἡ δὲ ὑπηρέτρια τῆς οἰκίας εὑρεθεῖσα ἔξω τῆς οἰκίας οὐ μακρὰν τοῦ μέρους τῆς ἐκρήξεως εὐτυχῶς οὐδὲν ἔπαθε.

Ἐκ Καλλιπόλεως γράφουσιν ὅτι τῇ 16] 28 τρέχοντος ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ ἀρτίως διορισθεὶς διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Ἐξ. Τοσοὺν πασσᾶς, ὅστις καὶ πρὸ διετίας περίπου ἐπὶ τριμηνίαν εἶχε διοικήσει τὸν τόπον. Ὁ διορισμὸς τῆς Α. Ε. προσηγορεύθη μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπὸ τῶν κατοίκων, καθ' ὅσον μάλιστα, ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἐνεργείας τοῦ Τοσοὺν πασσᾶ, ἐλπίζεται, ὅτι ἡ Α. Ε. θέλει συμπράξει δραστηρίως καὶ εἰς τὰ ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἤδη γινόμενα παρὰ τῶν προκρίτων Καλλιπόλεως νέα διαβήματα διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου μεταξὺ Καλλιπόλεως καὶ Οὐζοὺν-κιοπρῆ, διαβήματα, ἅπερ ἐλπίζουσιν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θέλουσι καταλήξει εἰς ἀποτέλεσμα.

Ἐκ Καλλιπόλεως γράφουσιν ἐπίσης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16)28 ἰουνίου.

Ἡ ἑορτὴ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως δὲν ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος μετ' ἐκτάκτου ζωηρότητος, ἕνεκα τοῦ δυστυχήματος τοῦ Κάρς, ὅπερ ἐβύθισεν εἰς πένθος πολλὰς οἰκογενείας τῆς πόλεως ταύτης καὶ παρήγαγε θλιβερωτάτην αἴσθησιν εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοίκους.

Ὁ ταχριράτ-μουδηρῆ τῆς διοικήσεως Σαμὴ ἐφένδης, ἄνθρωπος ἀξιόλογος, ὅστις ἀπὸ ἑξαετίας ὢν ἐν Καλλιπόλει εἶχεν ἐφελκύσει τὴν ἀγάπην ὅλων, ἐπανερχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα εὑρίσκετο ἐπ' ἀδείᾳ, μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ, εὗρε τὸν θάνατον ἐν τῷ βυθισθέντι Κάρς. Ὁμοίως καὶ ὁ Μεχμὲτ ἐφένδης ἀποθηκοφύλαξ τοῦ τελωνείου μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου του καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας εὗρον τὸν θάνατον ἐν τῷ δυστυχήματι. Τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχοῦς σφίγγοντος τὸ τέκνον αὐτοῦ πρὸς τὰ στήθη του ἐξέβρασεν ἡ θάλασσα πρὸς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν· τρία δὲ πτώματα Ὀθωμανίδων γυναικῶν ἐξεβράσθησαν οὐ μακρὰν τῆς Περιστάσεως. Τὴν πρωΐαν τῆς 16)28 εὑρέθη ἐπίσης καὶ ἕτερον πτῶμα ὀθωμανίδος ἐκ Καλλιπόλεως, πλησίον τοῦ σημαντῆρος τοῦ λιμένος.

Καθὰ λέγεται, παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἀζιζιὲ εἶχον ἐκδοθῆ 43 γραμμάτια ἐπιβατῶν διὰ τὴν Καλλίπολιν, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι οἰκογενειάρχαι. Ἐξ ὅλων τούτων τρεῖς μόνον ἦλθον εἰς Καλλίπολιν σωθέντες ἐκ τοῦ δυστυχήματος.

Ἐκ Ῥόδου γράφουσιν ὅτι ἡ ἁλιεία τοῦ κοραλίου ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη εἶχε παραμεληθῆ κατὰ τὰς παραλίας ἐκείνας ἐπανελήφθη ἤδη μετὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας. Οἱ τὸ προνόμιον τῆς βιομηχανίας ταύτης ἀναλαβόντες ἡλίευσαν ἐντὸς διαστήματος μόλις μηνιαίου 180 ὀκάδας κοραλίου. Ἡ δὲ ποιότης αὐτοῦ, καθὰ λέγουσιν, εἶναι ἀρίστη καὶ ὑπερτέρα τῆς τῶν κοραλίων τῆς Σικελίας καὶ τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας.

Στυγερὸν κακούργημα διεπράχθη ἐν Φαναρίῳ. Παῖς ἐννεάτης χριστιανὸς ἀπωλέσθη τὴν παρελθοῦσαν κυριακήν· μεθ' ὅλας δὲ τὰς ἐπιμόνους ἀναζητήσεις τῶν γονέων αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀδύνατον ν' ἀνευρεθῇ. Χθὲς τὴν πρωΐαν ἁλιεύς τις ἁλιεύων εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Φαναρίου ἐξήγαγε τεμάχιον ἐπενδύτου· ὑποπτευθεὶς ὡς ἐκ τούτου εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ἥτις ἀπέστειλεν αὐθωρεὶ εἰς τὸ ῥηθὲν μέρος χωροφύλακας. Μετά τινας προσπαθείας ἐξήγαγον ἐκ τῆς θαλάσσης πτῶμα πρόσφατον ὅλως φαινόμενον καὶ ἀναγνωρισθὲν ὡς τὸ τοῦ ἀπολεσθέντος παιδός· τὸ πτῶμα ἦτο φρικωδῶς ἐστιγμένον εἰς διάφορα μέρη καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἡ δὲ γλῶσσα ἦτο καταμεμελισμένη. Ὁ νεκρὸς τοῦ παιδὸς μετηνέχθη εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ὅπου ἰατρικαὶ ἐγένοντο αὐτοψίαι καὶ ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς διαφόρους ἀνακρίσεις ἐξ ὧν ἐλπίζεται ὅτι ταχέως ἀνακαλυφθήσονται οἱ ἔνοχοι τοῦ στυγεροῦ τούτου κακουργήματος.

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 ἰουνίου ἡ κλήρωσις τοῦ δανείου τῆς ἑταιρίας τῆς αὐστριακῆς πιστώσεως.

Τὸν μέγαν κλῆρον ἐκ φράγκ. 200,000 ἐκέρδησεν ὁ ἀριθ. ἐκ τῆς σειρᾶς 545.

Αἱ κληρωθεῖσαι σειραὶ εἶναι αἱ ἑξῆς:

322, 387, 545, 1219, 1464, 1562 1651, 1719, 1895, 2204, 2301, 2529, 2797, 3179.

∴ Τὸ αὐστριακὸν τῆς γραμμῆς Τεργέστης καθυστερεῖ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης καθ' ἣν τὸ φύλλον ἡμῶν τίθεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩι.

Τὴν προσεχῆ κυριακήν, 23 ἰουνίου, περὶ ὥραν 8 π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου, τὴν δ' ἐπομένην Κυριακὴν 30 τοῦ αὐτοῦ γενήσεται ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἵ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ ὅσοι τῶν φιλομούσων εὐαρεστοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν.

(Τ. Σ.) Η ΕΦΟΡΙΑ.

Τὴν τετάρτην ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν καὶ χθὲς ἐκηδεύθη ἐν Βεσικτασίῳ ἡ πολυθρήνητος **ΚΑΛΛΙΟΠΗ Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ.** Μετὰ πολλῶν ἀρετῶν φυσικῶν τε καὶ ἐπικτήτων ἡ μακαρίτις νέα πεκροικισμένη, μόλις ἤδη εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἦν ἀγλάϊσμα τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν αὐτῆς καὶ πρόσωπον συμπαθέστατον καὶ πολυήρατον ἐν τῇ κοινωνίᾳ Διπλοκιονίου. Ἀλλ' ὅμως ἔζησε καὶ αὐτὴ ὅ,τι τὰ ῥόδα ζῶσι μαρανθεῖσα ὑπὸ παγερᾶς πνοῆς νόσου ἀνιάτου, ἥτις εἶχε προσβάλει τὴν ἄτυχῆ κόρην πρό τινος καιροῦ. Ὁ θάνατος αὐτῆς εἰς ἄφατον βυθίσας πένθος τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς κατελύπησε βαθέως καὶ τὰς καρδίας ὅλων ὅσοι, ἀφοῦ τὴν ἐγνώρισαν τὴν μακαρίτιδα, εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ γείνωσιν ἤδη καὶ μάρτυρες ἀλγεινοὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῆς. Ἡ πρὸς θανοῦσαν κόρην γενικὴ συμπάθεια ἐξεδηλώθη ὑπὸ τῆς ἀπείρου συῤῥοῆς πλήθους οἰκείων καὶ φίλων τῆς τὰ καίρια τραυματισθείσης οἰκογενείας εἰς τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ τῆς **ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Γ. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ.**

Ἐν τῇ «Βυζαντίδι» ὡς καὶ ἐν τῷ «Νεολόγῳ» κατεχωρίσθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀλληλογραφίαι ἐξ Ἰωαννίνων ἁπλῶς ἀφηγούμεναι τὰ ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων διαδραματιζόμενα διὰ λόγους γνωστοὺς ἄλλως τε πᾶσι τοῖς ἐνδημοῦσιν Ἠπειρώταις, καὶ τοὺς ὁποίους ἡ τοῦ «Νεολόγου» ἀλληλογραφία ὑποδείκνυσί πως κολάζουσα αὐτούς. Ἀλλ' ἐπὶ ταύταις μετ' ἀπορίας οὐ μικρᾶς ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Θράκῃ» τοῦ παρελθόντος σαββάτου πικράν τινα διατριβὴν κατὰ τοῦ ἐπιστείλαντος τῇ «Βυζαντίδι», καὶ μετὰ τὸν πανηγυρικόν, ὃν ὁ διατριβογράφος πλέκει ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων ἀνυψῶν αὐτὸν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἐπισυνάπτει τεμάχιον πικρότατον ἀμερολήπτου τινὸς ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιστέλλοντος αὐτῷ καὶ ὅλως ξένου τῶν κομματικῶν παθῶν (!!!) ὃς ἀποδίδωσι τὸ κίνημα τοῖς Καραβιδισταῖς καὶ ἄλλοις τισὶ ῥαδιούργοις, χρεωκόποις καὶ μηδὲν ἐπάγγελμα ἔχουσιν (;;;) μωρὸν δὲ καὶ ἀνόητον ἀποκαλεῖ τὸ κίνημα.

Ἐὰν τὸ δημόσιον, μάλιστα δὲ πάντων οἱ Ἠπειρῶται ἐγίνωσκον τίς ὁ γράφων τὰ ἐν τῇ «Θράκῃ», καὶ τίς ὁ δῆθεν ἀμερόληπτος ὁ ἐπιστέλλων αὐτῷ ἐξ Ἰωαννίνων, ὁ ἐν τῇ ἀμεροληψίᾳ αὐτοῦ ἰὸν ὄφεως ἐξεμέσας κατὰ τῶν ἀντιφρονούντων, ἤθελον οἰκτείρει ἀμφοτέρους, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἤθελον δικαιώσει πληρέστατα τοὺ βοῶντας κατὰ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων. Ὦμεν δίκαιοι, κύριε ἐπαινέτα τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων, ὅ,τι γινώσκεις καὶ κρίνεις μόνον ἐκ τῶν φιλοφρονεστάτων καὶ κολακιστάτων πρὸς σὲ ἐπιστολῶν αὐτοῦ· τὰ πράγματα οὐδέποτε εὐοδοῦνται διὰ κενῶν φράσεων καὶ αἰσχρῶν ἐπωνυμιῶν, ἀλλὰ δι' ἔργων ἀγαθῶν. Οἱ Ἠπειρῶται πλεονάκις τοῦ δέοντος καὶ ἐν πλείσταις περιστάσεσιν ἔσχον ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσωσι τὸν ἅγιον Ἰωαννίνων, καὶ μετὰ λύπης ν' ἀναφωνήσωσιν «ἄνθρακες ὁ θησαυρός». Παυσάσθω ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων μερίζων τὸ ποίμνιόν του εἰς μερίδας καλὰς καὶ ποταπάς, εἰς σκεύη ἐκλογῆς δῆλον ὅτι καὶ εἰς ῥαδιούργους καὶ χρεωκόπους. Παυσάσθω θεωρῶν ἄλλους μὲν τοῦ ποιμνίου του εὐγενεῖς καὶ ἀξίους προστατεύσεως, ἄλλους δὲ Παρίας καὶ ἀξίους περιφρονήσεως. Παυσάσθω περιστοιχούμενος ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ὑπὸ τῆς λεγομένης καλλιτέρας μερίδος, μερίδος δ' ἐχούσης πορισμὸν τὴν μητρόπολιν. Παυσάσθω τέλος βαυκαλιζόμενος ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν παύει ἀρχιερεῖς οὕτωσι μεροληπτικῶς ἐπὶ πενταετίαν ὅλην ὑπηρετοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν. Τίνι δὲ τρόπῳ ἡ πόλις καὶ ἡ ἐπαρχία ἔσπευσαν (!!!) νὰ ὑπογράψωσιν ἀναφορὰς πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀποδοκιμάζοντες τὸ κίνημα, δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν, τοῦτο καὶ βλάξ δῆλον. Λέγομεν δὲ μόνον πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου καὶ αὐτοῦ τοῦ διατριβογράφου, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐγκωμιαζομένη πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων παρήγαγε τὴν διαίρεσιν τοῦ ποιμνίου εἰς τρεῖς μερίδας, τὴν τῶν ἐναντίων, τὴν τῶν ὑπερασπιζόντων καὶ τὴν τῶν οὐδετέρων ἢ ἀμερολήπτων, ἢ ἂν θέλητε διπλωματῶν, ἥτις θέλουσα νὰ συμβιβάσῃ τὰς διεστώσας, ἐποιήσατο ἰδίᾳ ἐν τῇ μητροπόλει συνέλευσιν καὶ μετεπέμψατο τοὺς προεξάρχοντας τῶν διαπληκτιζομένων· καὶ πρῶτον μὲν συνεφωνήθη ν' ἀνακαλέσωσι τὰς περιφερομένας ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ἁγ. Ἰωαννίνων ἀναφοράς· ἔπειτα νὰ σχηματισθῇ δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ (τέσσαρες ἐφ' ἑκάστης μερίδος) πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατ' αὐτοῦ παραπόνων· καὶ τελευταῖον, ἐὰν τὰ παράπονα εὑρεθῶσι δίκαια καὶ νόμιμα, νὰ ποιήσωνται πάντες τὰς δεούσας παρατηρήσεις τῷ ἁγ. Ἰωαννίνων, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἁγ. Ἰωαννίνων ἐπιμένει τὴν σχολιὰν ὁδεύων ὁδόν, τότε πάντες ἐκ συμφώνου νὰ συντάξωσιν ἀπὸ κοινοῦ κατηγορητήριον κατ' αὐτοῦ ἀναφορὰν καὶ νὰ πέμψωσιν αὐτὴν ὅπου καὶ ὅπως δεῖ.

Ἐν τοιαύτῃ ἦσαν καταστάσει τὰ πράγματα, ἀρχομένου τοῦ μηνός· ἂν δὲ τῷ ὄντι ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀφίχθησαν ἐσχάτως ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων, τότε οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἐν τῷ μεταξύ, ἢ ὅτι τὸ παιγνίδι ἐπέτυχε, καὶ οἱ δυστυχεῖς ἐναντίοι ἔμειναν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. Καὶ ὅμως, ὁ Θεὸς ἀργεῖ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ, λέγει κοινή τις παροιμία.

γ...

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΞΑΡΧΩΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΕΡΙ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ ΕΞΑΡΧΙΑΙΣ.
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τραπεζοῦς 13)25 ἰουνίου. — Κοινὴ ἐξηγέρθη ἐνταῦθα ἀγανάκτησις ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀποστολῆς ἐξάρχων ἐν ταῖς ἐξαρχίαις τῶν τριῶν μονῶν Περιστερᾶ, Σουμελᾶ καὶ Βαζελῶνος· ἡ ἐνταῦθα κοινότης ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς τύχης τῶν πέριξ ἀδελφῶν ὡς περὶ ἑαυτῆς. Κατὰ τετραετίαν δὲ ἐκλέγει «ἐπιτροπὴν τῶν ἐξωτερικῶν σχολείων», καὶ παρέχει τὴν δέουσαν ὑποστήριξιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀποστολῆς· ἡ Τραπεζοῦς προσφέρεται ὡς πατὴρ καὶ κηδεμὼν ἀληθής, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς παιδείας, καὶ ἀνέλαβεν οἴκοθεν καθήκοντα, ἅτινα ὑποβάλλουσιν αὐτὴν εἰς πολλὰς ὑποχρεώσεις καὶ θυσίας· δυσχεραίνει δὲ κατὰ παντὸς προσκόμματος παρεμβαλλομένου ἔξωθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ὅταν βλέπῃ, ὅτι οἱ παρεμβάλλοντες τυγχάνουσιν αὐτοὶ ἐκεῖνοι παρ' ὧν αὐτὴ ὑποστήριξιν μᾶλλον ἐδικαιοῦτο ν' ἀναμένῃ.

Δυστυχῶς οἱ κάτοικοι τῶν ἐξαρχιῶν διατελοῦσιν ἐν τοιαύτῃ καὶ τηλικαύτῃ ἀπαιδευσίᾳ, ὥστε δὲν ἐννοοῦσι τὰ τοιαῦτα αἰσθήματα, καὶ ἀντὶ εὐγνωμοσύνης διάκεινται ἔνιοι καὶ πολεμίως πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν μοχθοῦντας. Μᾶλλον ἀποκλίνουσι πρὸς τὰ μοναστήρια, πλὴν μερίδος τινὸς ἐκ τῆς αὐτόθι συντεχνίας τῶν χαλκέων, ἣν ἄγει καὶ φέρει ὁ πρώην Ῥοδοπόλεως.—Ὑπάρχει γενικῶς παραδεδεγμένον ἐνταῦθα, ὅτι ἄνευ τῆς ἀπὸ κοινοῦ συμπράξεως καὶ ἐνεργείας τῶν Τραπεζουντίων τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν μᾶλλον εὖ φρονούντων τῶν ἐξαρχιῶν οὐδὲν δύναται νὰ τελεσθῇ ἀγαθόν. Αἱ τρεῖς ἐξαρχίαι ὀφείλουσι πολλὰ εἰς τὰς μονάς, καὶ πρῶτον τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν. Εἰσὶ δὲ οὕτω πως κεχωρισμέναι ἀπ' ἀλλήλων διὰ σειρᾶς ὀρέων, ὥστε ἀποβαίνει φυσικῶς ἀδύνατος ἡ συνένωσις αὐτῶν εἰς μίαν ἀρχιεπισκοπήν. Εἰσὶ δ' ἀφ' ἑτέρου τόσον ἐγγὺς τῆς Τραπεζοῦντος, διατελοῦσιν εἰς τοσαύτην ἀέναον συναλλαγὴν καὶ συγκοινωνίαν μετ' αὐτῆς, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι ὅλως παρὰ φύσιν ἔργον, ἅπαξ ἀποσπώμεναι τῶν μονῶν νὰ μὴ συγχωνευθῶσι μετ' αὐτῆς. Εἶναι τοσοῦτον πτωχαί, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι ἔργον ἐσχάτης πλάνης τὸ καταστῆσαι ἐξ αὐτῶν αὐτοσυντήρητον ἀρχιεπισκοπήν. Εἶναι τοιαύτη ἡ τοποθεσία αὐτῶν καὶ τοιοῦτον τὸ κλίμα, ὥστε ἀδύνατον σχεδὸν εἰς ἀρχιερέα νὰ ὑπομείνῃ τὸν ἐν αὐταῖς βίον.

Τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐξαρχιῶν τούτων καλεῖται Σάντα· οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, οὐδ' ἅπαξ [illegible] εἶχον ἐπιτρέψει τῷ πρώην Ῥοδοπόλεως ἐν τοῖς χωρίοις αὐτῶν, καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν τῆς ἀρχιερωσύνης του, καὶ σήμερον δὲ οὐδὲ τὸ ὄνομα Ῥοδόπολις ἀνέχονται νὰ ἀκούσωσι. Τῶν λοιπῶν δ' ἐξαρχιωτῶν ἐπίσης τὸ εὐπορώτερον μέρος εἶναι ἀφωσιωμένον εἰς τὰ μοναστήρια. Οἱοσδήποτε λοιπὸν ἀρχιερεύς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εὑρεθήσεται περιεστοιχισμένος ὑπὸ μυρίων πολεμίων στοιχείων. Ὄχι μόνον καλόν τι νὰ πράξῃ, ἀλλ' οὐδὲ τὴν μικρὰν αὐτοῦ ἐπιχορήγησιν νὰ εἰσπράξῃ ἤθελε δυνηθῆ. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γενναδίου εἰσὶν ἡ κατωτέρα καὶ ἀπορωτέρα τάξις, ἥτις δὲν ἐνόησεν ἀκόμη τὰ ἀγαθὰ τῆς παιδείας, καὶ ἀποτροπιάζεται τοὺς Τραπεζουντίους, διότι μετὰ τῶν μοναστηρίων ζητοῦσι νὰ ἐκπαιδεύσωσιν αὐτούς. Καὶ ὅμως οἱ λοιποὶ διὰ τῆς συνδρομῆς ἀμφοτέρων κατώρθωσαν νὰ ἀνεγείρωσι λαμπρὰ ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα, ἐφάμιλλα τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑμῶν ὡς τὰ ἐν Μουχλίῳ καὶ Χατσ[illegible]. Τὰ ἔργα ταῦτα αὐξάνουσι καὶ πολλαπλασιάζονται χρόνου προϊόντος. Εἰς Σάντα ἱερεὺς ἀληθὴς Ἰσραηλίτης, ἐδωρήσατο ἅπασαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὰ σχολεῖα.

Αἱ μοναὶ καίτοι μὴ εὐποροῦσαι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐξαρχιῶν, οὐδὲ ἀπαιτοῦσι τοιαύτην, ὅ,τι δὲ προσφέρουσιν αὗται εἶναι ὅλως προαιρετικόν, τοῦθ' ὅπερ προσήνεγκον καὶ ἐπὶ Ῥοδοπόλεως. Ἑπομένως ὅ,τι προσφέρουσιν αἱ ἐξαρχίαι δύνανται νὰ δαπανήσωσιν ὑπὲρ τῆς παιδείας. Πολλὰ δὲ δύνανται νὰ κατορθώσωσιν ἔργα, ὅταν ὑπάρχῃ συνεννόησις μεταξὺ Τραπεζοῦντος καὶ μοναστηρίων· εὐτυχῶς αὕτη ὑφίσταται πρὸς τὸ παρόν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίρρωσιν καὶ διατήρησιν αὐτῆς εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία καθιέρου ἐπισήμως καὶ δικαίωμά τι ἐποπτείας, ἀπὸ μέρους τῆς Τραπεζοῦντος. Διακηρύττομεν δὲ στεντορείως, ὅτι ἐὰν ἡ Ἐκκλησία προβῇ εἰς τοιοῦτον μέτρον, θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τῶν χωρίων τούτων.

Διεδόθη ἐνταῦθα ἡ φήμη, ὅτι δύο ἀρχιερεῖς ἔρχονται ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰ χωρία, καὶ ἐρωτήσωσιν τοὺς κατοίκους ἂν προτιμῶσι τὰς ἐξαρχίας, ἢ τὴν Ῥοδόπολιν. Οἰκτείρομεν τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἶναι ἁπλῆ φήμη, διότι τοιαύτη ἀποστολὴ ἤθελε ἐξάπτει μόνον τὰ φαῦλα πάθη, καὶ προκαλέσει νέας ἔριδας καὶ νέους φόνους, καὶ τὸ χείριστον ἤθελε καταστρέψει πᾶν τὸ διαπραχθὲν ὑπὲρ τῆς παιδείας μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ἐξάρχων; μήπως ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐννοεῖ, ὅτι τὰ πάντα εἶναι ὑποκίνησις τοῦ Γενναδίου;

Δὲν εἶναι διόλου συνετὸν ἐν ταῖς σημεριναῖς κρισίμοις περιστάσεσι νὰ προκαλῶνται νέα πράγματα. Δὲν πρέπει νομίζομεν ἡ Ἐκκλησία νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχήν, ὅτι προκειμένου περὶ διοικητικῶν ἐκκλησιαστικῶν μεταβολῶν, πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ὀχλαγωγική τις φαινομένη πλειονοψηφία· τότε πρὸς τί ἐθνοσυνελεύσεις κλπ; Ἐὰν ἔλθωσιν οἱ ἔξαρχοι, ἡ δὲ τοιαύτη πλειονοψηφία ἤθελε ζητήσει καὶ τὰ παραλογώτερα, ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ κύψῃ τυφλῶς εἰς τὰς πλάνας ἀμαθοῦς ἀγρότου, ὅστις διατελῶν ἐν νηπιώδει καταστάσει δεῖται τελείας κηδεμονίας; Φρονοῦμεν, ὅτι ἐὰν ἡ Ἐκκλησία προσεκάλει τὸν πρώην ἅγιον Ῥοδοπόλεως καὶ τῷ ἔλεγεν, ὅτι θὰ τὸν ἀπομακρύνῃ τῆς Κων]λεως ἀμέσως, ἐὰν δευτέραν φορὰν οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ ἤθελον παρουσιασθῇ εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἡ ἡσυχία εὐθὺς θὰ ἐπανήρχετο ὡς ἐξηκολούθει βασιλεύουσα ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς μέχρι σήμερον, ἢ μᾶλλον ἐνόσῳ ὁ Γεννάδιος δὲν ἦτον εἰς Κων]πολιν, καὶ ἐνόσῳ ὁ Ἰωακεὶμ δὲν ἦτο πατριάρχης. Τοῦτο δὲ λέγοντες, οὐδόλως ἐννοοῦμεν νὰ καταστήσωμεν συνένοχον τὴν Α. Παναγιότητα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ σύστασις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς συνέβη ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ πατριαρχείας, οἱ περὶ τὸν Γεννάδιον παρέστησαν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁπλοϊκοὺς χωρικούς, ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα νὰ ἐκδικηθῇ ἡ Α. Παναγιότης τοὺς τολμήσαντας τὴν κατάλυσιν ταύτην ἐπὶ Γρηγορίου πατριαρχεύοντος. Οὐδὲν ἀσκοπώτερον καὶ ἐπιβλαβέστερον καθ' ἡμᾶς τῆς ἀποστολῆς ἐξάρχου, καὶ ἀδυνατοῦμεν ὅλως νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν εἴδησιν ταύτην. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γενναδίου ἐδικαιοῦντο ἴσως νὰ ζητήσωσι ἐξάρχους, ἐὰν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῶν διετύπωνον παράπονα κατὰ τῶν ἡγουμένων, καὶ ἀπηρίθμουν καταχρήσεις καὶ ἀδικίας, καὶ ἐὰν ἡ Ἐκκλησία ἀνεκάλυπτεν ἴχνος τι πραγματικότητος ἐν αὐταῖς· ἀλλὰ διὰ νὰ εὑρεθῇ ἂν ἡ πλειοψηφία τῶν ἐξαρχιωτῶν θέλῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, τότε οἱ ἔξαρχοι πρέπει νὰ περιέλθωσιν ὅλα τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου εἰσὶ γενικῶς διεσπαρμένοι οἱ ἐξαρχιῶται πρὸς βιοπορισμόν, καὶ ἰδίως εἰς Ῥωσσίαν, εἰς Καυκάσια, Τιφλίδα καὶ Κασπίαν, ὅπου διαμένουσι συνήθως τὰ 9)10 τῶν κατοίκων τοῦ Σάντα μετερχόμενοι τὸν κτίστην. Ἀλλ' ὡς προείπομεν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀνασύστασιν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ καταφύγῃ εἰς πλειοψηφίας, ἀρκεῖ εἰς αὐτὴν νὰ λάβῃ μόνον τὸ παρελθὸν ὑπ' ὄψιν, ὅπερ ἀπέδειξεν, ὅτι οὐδεμία δύναμις ἴσχυσε νὰ τὴν συντηρήσῃ, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ προστάτης τοῦ Γενναδίου ἅγιος Ἀμασείας, ἐλθὼν ἄλλοτε ἐπὶ τούτῳ ἔξαρχος ἐνταῦθα, ἐπέστρεψεν ἄπρακτος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι αὐτοῦ ἐναυάγησαν, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου ἑκοῦσα ἄκουσα ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἰσχὺν τῶν πραγμάτων καὶ νὰ τὴν διαλύσῃ ἐπαναγαγοῦσα τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν.

Ἄλλως δέ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης καλόν, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα σήμερον δύναται νὰ ψυχράνῃ τὸν ζῆλον τῶν Τραπεζουντίων καὶ τῶν μοναστηρίων, ἅτινα ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον συναμιλλῶνται ποῖον νὰ φανῇ φιλομουσότερον, ὅταν βλέπωσιν ὁποίαν, ἡ κοινὴ κάμνει ἐκτίμησιν μήτηρ, τῶν ἀτρύτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν αὐτῶν.

Ὅτε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ περὶ Ἐξάρχων ἄρθρου τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν ἡ Ἐκκλησία ἀντὶ συγχωνεύσεως μὲ τὴν ἐγγὺς ἐπαρχίαν τοῦ Τραπεζοῦντος, συναπήρτισεν ἐξ αὐτῶν ἰδίαν ἀρχιεπισκοπήν, βεβαίως παρενόμησεν, ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐπὶ τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ συνετωτάτου πατριάρχου Ἰωακεὶμ εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν χώραν ἡ αὐτὴ παρανομία, ἐνῷ μάλιστα κατὰ τὴν πρώτην φορὰν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ παρανομία ἀντέκειτο καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων; οὐδέποτε. Οὐκ ἴδιον καθ' ἡμᾶς τοῦ νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος τὸ δὶς ταὐτὸν ἐξαμαρτεῖν. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται καὶ τὸ μὴ κίνει τὰ μὴ εὖ κείμενα, ὅπερ συνιστῶμεν καὶ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ὅταν θὰ συζητήσῃ ἐκ νέου τὸ περὶ ἐξαρχιῶν ἄρθρον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Πέμπτη 20)2 ἰουλίου.

Τὰ χρεώγραφα τοῦ κράτους καὶ αἱ ἀξίαι τῶν διαφόρων πιστωτικῶν καταστημάτων ὑφίστανται εἰσέτι τὴν ἀπὸ ἱκανῶν ἡμερῶν ἀναφανεῖσαν νάρκωσιν καὶ γαλήνην. Αἱ διαθέσεις τῆς ἀγορᾶς εἶναι πρὸς τὴν ἔκπτωσιν, οἱ δὲ κερδοσκόποι εἶναι λίαν δειλοὶ καὶ ἐπιφυλακτικοὶ ἐν στενοτάτῳ κύκλῳ περιορίζοντες τὰς ἐργασίας των.

Σήμερον τὸ Γενικὸν χρέος ἤνοιξεν ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν 50. 32, ἐξέπεσε μέχρι 50. 27 καὶ ἀνυψώθη μετ' οὐ πολὺ μέχρι 50. 38 καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν.

Ὁ περίβολος τῶν μετοχῶν εἶναι εἴπερ ποτε ἄλλοτε βεβυθισμένος εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀδράνειαν καὶ ἀπραξίαν. Πωληταὶ ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἀξίαι προσφέρονται εἰς εὐτελεῖς τιμάς, ἀλλ' ἀγορασταὶ σπανίζουσιν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, ὧν αἱ κατωτέρω σημειούμεναι τιμαὶ εἶναι μᾶλλον ὀνομαστικαί. Τὰ ταμειακὰ γραμμάτια μόνον εἶναι μᾶλλον ζητημένα καὶ πληρόνονται εἰς τὰ 79. Ἐπὶ δὲ τοῦ δανείου 73 γίνονται διαπραγματεύσεις τινὲς εἰς τὰ 245 φρ. Οἱ σιδηρόδρομοι εἶναι λίαν χαλαροὶ καὶ δυσκόλως εὑρίσκουσιν ἀγοραστὰς αἱ μὲν παλαιαὶ μετοχαὶ εἰς τὰ φρ. 107 $^{1}/_{4}$ καὶ αἱ νέαι εἰς τὰ 80 $^{3}/_{4}$.

Παρασκευὴ πρωΐ, 21/3 ἰουλίου.

Γενικὸν χρέος. Ἄνοιγμα γρ. 50. 18

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἄνοιγμα	γρ.	50 $^{32}/_{40}$
» »	κλείσιμον	»	50 $^{22}/_{40}$
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	50 $^{38}/_{40}$
» »	κατωτέρα »	»	50 $^{22}/_{40}$
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	310
» τοῦ 1865		»	312
» τοῦ 1869		»	265
» τοῦ 1873		»	244
Ταμειακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	79
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς) Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως)		»	107
» 2ας »		»	80 $^{1}/_{2}$
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ.	6 5
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ.	4 12
Ὀθ. Ἑταιρ. συναλλ. καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	4 15
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λ.στ.	1
Ὀθωμανικὴ Πίστωσις		λ.Τ.	8 12
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ.	5
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	3 10
» Βερίση καὶ Κοσούδη		λ.Τ.	3 45
Ἑλλ. δάνειον 9 %		φρ.	262
» » 8 %		»	252
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		δρ.	150
Λαύριον		φρ.	89

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 $^{20}/_{40}$
» » » πεντάρια	»	104 $^{32}/_{40}$
» » » χαλκὸν	»	126
Λίρα Ἀγγλίας	»	109 $^{36}/_{40}$
Ἰκοσάφραγκον	»	87 $^{30}/_{40}$
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	89 $^{10}/_{40}$
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ. (λ.τ.100)	»	15 $^{11}/_{40}$
Κριμίτσα	»	51 $^{24}/_{40}$
Μετζιτιὲς	»	102

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ.

Λονδίνου 3/μην.	110 $^{3}/_{8}$—110 $^{1}/_{4}$
Γαλλίας »	22.85—22.80
Τεργέστης) Βιέννης)	10 30—10.40
Ὀδησσοῦ, τὸ ρούβλιον 31 ἡμ.	γρ. 15 $^{3}/_{8}$.
Ταϊγανίου » 3/μην	» 14 $^{3}/_{4}$.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 2 ἰουλίου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας	φλ.	46.50
» » » νέαι	»	
Ἀγγλο-Βὰγχ	»	146
Αὐστροτουρκ. Πιστωτ. Ἑταιρία	»	
Αὐστροοθ. Τράπεζα	»	76.
Εἰκοσάφραγκον	»	8.93
Ἄζιο	»	105.25
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδ.	»	111 75
Crédit anstalt	»	220 50
National Bank	»	964.
Λὸϋδ.	»	445.

Ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ὀλίγαι πράξεις. Τὰ χρεώγραφα ἰδίως τοῦ κράτους εἶναι περιζήτητα, ἐνῷ αἱ μετοχαὶ τῶν σιδηροδρόμων δὲν εὑρίσκουσι πολλοὺς ἀγοραστάς.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ δανείου τῆς πόλεως τὸν πρῶτον λαχνὸν ἐκέρδησεν ἡ σειρὰ 699 ἀρ. 28 εἰς τὸν δεύτερον τῆς σειρᾶς 22. Κατὰ δὲ τὴν κλήρωσιν τῆς «ἐπὶ κινητῶν Πιστώσεως», τὸν πρῶτον λαχνὸν κερδίζει ὁ ἀρ. 33 τῆς σειρᾶς 545 καὶ τὸν δεύτερον ὁ ἀριθ. 52 τῆς σειρᾶς 2529.

Λονδῖνον 2.

Γενικὸν χρέος	45 $^{11}/_{16}$
Δάνειον τοῦ 1869	52 $^{5}/_{8}$
» » 1871	62
» » 1872	78 $^{1}/_{4}$
Ἀγγλικὰ πάγια	92 $^{3}/_{4}$
Δάνειον αἰγυπτιακὸν	67 $^{7}/_{8}$
Νέον ὀθωμανικὸν δάνειον	48

Ἀπεσύρθη ἐκ τῆς τραπέζης τὸ ποσὸν 30,000 λιρ. στερλινῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14/26 ἰουνίου.

Αἱ ἐκ τῶν ξένων ἀγορῶν εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ἀφθονίαν χρηματικοῦ καὶ ἀπραξίαν. Ἐν Λονδίνῳ ἡ προεξόφλησις ἐκτὸς τῆς Τραπέζης κατήντησεν οὐχὶ πλέον τῶν 2 % καὶ ὑποτίθεται ὅτι καὶ ἡ ἐπίσημος τῆς Τραπέζης ὑποβιβασθήσεται ὁσονούπω εἰς τὴν τιμὴν ταύτην.

Τὰ ὀθωμανικὰ πάγια ὑπερβαίνουσι πάντοτε τὴν τιμὴν τῶν 47, τοῦθ' ὅπερ εἶναι σημεῖον καλὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐκκρεμῶν οἰκονομολογικῶν διαπραγματεύσεων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Βιέννη, 2 ἰουλίου.

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θέλει ποιήσει ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἡμῶν τῇ 14 τρέχοντος ἰουλίου ἐν Ἴσχλ. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος θέλει μείνει εἰς Γάσταϊν μέχρις τῆς 6 αὐγούστου.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Καραπάνος αὔριον ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπιστρέφων εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΑΓΓΛΙΑ.

Λονδῖνον, 2.

Ὁ κ. Δισραέλης ἔλαβε συνεντεύξεις τινὰς μετὰ τῶν συντηρητικῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς κοινοβουλευτικῆς συνόδου.

Αἱ στάσεις τῶν γαιανθρακωρύχων ἐργατῶν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐξάνουσι.

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 2.

Τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐπὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων ἐπιτροπῆς διατηρεῖ τὸν τίτλον Προέδρου τῆς δημοκρατίας, ἐμπιστεύεται τὴν ἑπταετῆ προεδρείαν τῷ στρατάρχῃ Μὰκ-Μαῶν ὅστις ἐξασκεῖ τὴν ἀρχὴν μετὰ τῶν δύο Βουλῶν. Ἀπονέμει τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῷ προέδρῳ τῆς δημοκρατίας. Ἐν περιπτώσει χηρείας τῆς προεδρείας, τὸν διάδοχον τοῦ στρατάρχου Μὰκ Μαῶν διορίζουσιν αἱ Βουλαὶ καὶ δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸ σύνταγμα. Ἡ πρώτη (ἢ Ἄνω) Βουλὴ θέλει σχηματισθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὑπὸ τῆς γενικῆς ψηφοφορίας.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ῥώμη, 2.

Ζωηρὰ συζήτησις συνήφθη ἐν τῇ Βουλῇ προκειμένου περὶ τοῦ προγράμματος τῶν ἀριστερῶν.

(Πρακτορεῖον Ῥέουτερ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 1.

Ἡ συνταγματικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαναλάβει τὴν ἐξέτασιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Βρογλῆ.

Ἄδεται ὅτι ὁ κόμης Σαμβὸρ συμβουλεύει τοῖς ὀπαδοῖς αὐτοῦ νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας.

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Βιέννη, 1.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ διεθνοῦς ὑγειονομικοῦ συνεδρίου ἐκηρύχθη σήμερον ὑπὸ τοῦ κόμητος Ἀνδράσυ ὑποδείξαντος τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ἀλεξάνδρεια, 1.

Ἡ κυβέρνησις συνωμολόγησε σήμερον μετὰ τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπέζης προκαταβολὴν δανείου ἐπὶ ἓν ἔτος τριῶν ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν μὲ 14 τοῖς 100 τόκον ἄνευ προμηθείας.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 1.

Ὁ στρατηγὸς Ζαβάλλας ἀφίκετο εἰς Τουδέλλαν. Ὁ στρατὸς ἀναδιοργανίζεται.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΝΕΚΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Τῇ κηρυκείᾳ τοῦ ὑποφαινομένου πωληθήσονται τὴν προσεχῆ παρασκευὴν 28 ἰουνίου, καὶ τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας ἐν ἀνάγκῃ, διὰ πλειστηριασμοῦ, γενησομένου ἀπὸ τῆς 10 1(2 ὥρας π. μ. ἐν τῇ ἐν Θεραπείοις οἰκίᾳ τοῦ Μαυροκορδάτου πλήρης οἰκοσκευὴ θαλάμων, ἑστιατορίου, σπουδαστηρίου καὶ κοιτώνων, διάφοροι τάπητες, παραπετάσματα, πολυέλαιοι, ἐκκρεμῆ ὡρολόγια, κλῖναι, ἓν νευρυγὲς φορεῖον (σέδια) καὶ ἐξαίρετον κλειδοκύμβαλον Boissolet.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καταστῇ κάτοχος τῶν ἐπίπλων τούτων δύναται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας, 24 τρέχ., ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 7 τῆς ἑσπέρας νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν καὶ παρατηρήσῃ αὐτά.

7 **Ι. ΔΕ ΚΑΣΤΡΟ.**

Οἱ ὑποφαινόμενοι συνεταῖροι τῆς παρ' ἡμῶν συστηθείσης ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν «Νεμσερλόγλου, Σισμάνογλου καὶ Σα» κοινοποιοῦμεν διὰ τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως ὅτι διελύσαμεν αὐτήν, ἐκκαθαρισθέντων πάντων τῶν τῆς ἑταιρίας λογαριασμῶν καὶ πληρωθέντων πάντων τῶν πρὸς τρίτους χρεῶν τῆς εἰρημένης ἑταιρίας· ὥστε ἡ ἄνω ἑταιρικὴ ἐπωνυμία οὐδεμίαν θέλει ἔχει ἀξίαν καὶ ἰσχύν.

Κωνσταντινούπολις 12 ἰουνίου 1874.

Ι. Ι. ΝΕΜΣΕΡΟΓΛΟΥΣ
Α. Ι. ΝΕΜΣΕΡΟΓΛΟΥ.
Ν. Ι. ΤΟΥΠΤΖΟΓΛΟΥ.
Ι. Σ. ΣΙΣΜΑΛΝΣΓΛΟΥ.

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Οἱ κκ. μέτοχοι τῆς Ὀθωμανικῆς Ἑταιρίας τῶν συναλλαγῶν καὶ χρεωγράφων εἰδοποιοῦνται ὅτι τὸ τοκομέρισμα οὗ ἡ ἀξία ὡρίσθη παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 2 ἀπριλίου εἰς γρόσια 55 κατὰ μετοχὴν θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τῆς 1ης ἰουλίου ἐν αὐτῇ τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἑταιρίας (ὁδὸς Χατζῆ Φώτη, ἀριθ 16) ἔνθα θέλουσιν εὑρίσκεσθαι πρὸς τοῦτο βορδερὼ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κκ. μετόχων.

Κωνσταντινούπολις, 15 ἰουνίου 1874.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα γήπεδα, ὄντα ἰδιοκτησία τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, ἐκτίθενται εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας κατευθυντέον εἰς τὸ ἐν τῇ ῥηθείσῃ Νομαρχίᾳ ἑδρεῦον γραφεῖον τῶν εἰσπράξεων ἢ εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα αὐτῆς Ἀχγὲτ ἀγᾶν.

Ὁ κατάλογος τῶν εἰρημένων οἰκοπέδων μετὰ δηλώσεως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν κατὰ τετραγωνικοὺς πήχεις καὶ τῆς τοποθεσίας ἔχει ὡς ἕπεται·

Τετρ πήχ.	Δάκτ.	Τοποθεσία.
34		Εἰς Διβὰν-γιολοὺ, ἀπέναντι τοῦ μαυσωλείου τοῦ Σουλτὰν Μεχμ.
18	19	Ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἁγίας Σοφίας.
2	4	Εἰς Παρμὰκ-καπὴ, ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Σεπετδζῆ χανίου.
40		Εἰς Σουλτὰν Ἀχμέτ.
140		» Κάτεργα, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ λουτροῦ.
5		Εἰς Κόσκαν, ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ.
130		Εἰς Νοὺρ Ὀσμανιὲ, ἀπέναντι τοῦ Βεζὶρ χανίου.
325		Ἐπὶ τῆς ἀνόδου τοῦ Φιλτζαντζιλάρ.
63		Εἰς Κουστοὺκ Μουσσαφᾶ πασσᾶ
660		Ἐπὶ τῆς ἀνόδου τοῦ Φιλτζαντζιλὰρ, πυρποληθὲν μέρος.
23		Εἰς Βαλατὰ, εἰς τὸν 40ον κλῆρον τοῦ πυρποληθέντος μέρους.
150		Εἰς Βαλατᾶ, εἰς τὸν 25ον κλῆρον τοῦ πυρποληθέντος μέρους.
35		Εἰς Βαλατᾶ, εἰς τὸν 16ον κλῆρον τοῦ μέρους.
506		Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὀρχανιὲ, πλησίον τοῦ Κοτσὰ-πασσᾶ.
27		Εἰς Κουτσοὺκ Μουσταφᾶ πασσᾶ
115		» Κοτζα-πασσᾶ, ὁδὸς Τοπράκ
2480		» Δζεγὰλ Ὀγλοὺ, ὁδὸς Τσατὰλ τσεσμέ.
14	12	Εἰς τὸν 7ον κλῆρον τοῦ πυρποληθέντος μέρους.
33		Εἰς Βαλατᾶ, εἰς τὸν 13ον κλῆρον.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης

Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς τὴν νῆσον Χάλκην, κειμένη ὄπισθεν τῶν Λειβαδίων, ἐν τῇ ὁδῷ Ἁγίου Γεωργίου, ὑπ' ἀριθ. 6, ἔχουσα δωμάτια 6, ὑπόγειον, ἐξώστην καὶ λοιπὰ εἰς τιμὴν συγκαταβατικήν. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτανθήτω ὁ βουλόμενος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Ἰωάννην Βλαχόπουλον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὸ προσεχὲς σάββατον, 22 τρέχοντος μηνὸς, γενήσεται ἡ ὁριστικὴ μειοδοσία 30 χιλιάδων κανταρίων ἀχύρου ὅπερ ἐμειοδοτήθη διὰ 15 γρ. τὸ καντάριον.

Οἱ βουλόμενοι νὰ μεθέξωσι τῆς μειοδοσίας ταύτης προσκαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν εἰς τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον (Δάρι Σουρά).

Τῇ 18)30 ἰουνίου 1874.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν σπεύδει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου, ὅτι ἡ διὰ τοὺς ἵππους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἱππικοῦ ἀρκοῦσα ποσότης ἀχύρου, ἧς ἡ μειοδοσία γενήσεται μεθαύριον σάββατον 22 ἰουνίου, προσδιωρίσθη εἰς 30,000 καντάρια, καὶ ὅτι ἡ ἀξία αὐτῆς πληρωθήσεται τοῖς μετρητοῖς.

Τῇ 19 ἰουνίου 1874.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΙΡΙΕ».

Ἀπὸ σήμερον πέμπτην (20 ἰουνίου) ὅλας τὰς ἑσπέρας, ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν καὶ κυριακῶν, θὰ ὑπάρχῃ ἓν ἔκτακτον ἀτμόπλοιον εἰς τὰς ὥρας 9 ἀπὸ τὴν γέφυραν διὰ Βουγιοὺκ-δερέ, ἐγγίζον εἰς Κουζκουντζοῦκι, Βεϊλέρπεϊ, Ἰζιγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Ἀν. Ἰσὰρ, Κάλιντζα, Ῥιφὰτ πασσᾶ Μαχαλεσὶ, Πασσᾶ Βαξὲ καὶ Βεΐκοζ.

Καὶ ἀπὸ τὸ σάββατον (22 ἰουνίου) θὰ ὑπάρχῃ καθ' ὅλας τὰς πρωΐας εἰς τὰς ὥρας 10 1]4 (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν καὶ κυριακῶν) ἓν ἔκτακτον ἀτμόπλοιον ἀπὸ Βουγιοὺκ δερὲ διὰ τὴν γέφυραν, ἐγγίζον εἰς Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ῥ. Ἰσὰρ, Βεβὲκ καὶ Βεϊλέρπεϊ.

Ἡ ἀναχώρησις τῆς 11ης πρωϊνῆς ὥρας ἀπὸ Γενὶ Μαχαλὲ διὰ τὴν γέφυραν θὰ λαμβάνῃ χώραν εἰς τὰς ὥρας 11 καὶ 1]4.

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 20 ἰουνίου 1874.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κύριός τις διδάσκων εὐμεθόδως τὴν διπλογραφίαν δέχεται μαθητάς. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ παντὸς εἴδους ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν ἢ καὶ θέσιν γραμματέως παρά τινι καταστήματι. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία λιθόκτιστος ἐν Πέρᾳ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἰμὰμ ὑπ' ἀριθ. 12, ἔχουσα δέκα τρία δωμάτια, δεξαμενὴν καὶ φρέαρ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἐν Φαναρίῳ διαμένοντα κ. Κ. Θωμαΐδην.

Νομισματόσημον τῆς παρισιανῆς Ἑταιρίας τῶν τεχνικῶν Ἐπιστημῶν

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΛΕΥΚΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΜΕΛΑΝΟΓΕΝΟΣ

ΒΑΦΗ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Τοῦ DICQUEMARE Χημικοῦ ἐν ΡΟΥΕΝΝΗ (Rouen) (Γαλλία).

Διὰ τὸ βάψιμον τῆς Κόμης καὶ τῶν Γενείων, εἰς τὴν στιγμὴν καὶ εἰς πᾶν Χρῶμα ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀσμῆς. — Αὐτὴ ἡ βαφὴ εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ πάσας τὰς μέχρι σήμερον δοκιμασθείσας.

Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς ΚΚ. Βέλιτς καὶ Σα., Δελλα-Σοῦδα, Κιοβᾶγλου, Κουτχούκιαν, καὶ Βορτολι, καὶ παρὰ τοῖς Κυριωτέροις Κουρεῦσι καὶ μυροπώλοις.

Διεύθυνσις ἐν Παρισίοις, 22, boul. Montmartre

VICHY

GRANDE-GRILLE. — Λυμφατικὰ πάθη. Ἀσθένειαι τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων. Φράξιμον τοῦ ἥπατος καὶ τῆς σπλήνας. Ἔμφραξις viscerale χολορικαὶ διαθέσεις, κτλ.

HOPITAL. — Πάθη τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων, Βάρος τοῦ στομάχου. Κοπιαστικὴ χώνευσις. Ἀνορεξία δυσπεψία.

CELESTINS. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς Κύστεως, Ἀρθρῖτις (ποδάγρα) Διαβήτης λευκουρία

HAUTE-RIVE. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως, λυθίασις διαβήτης, λευκουρία ἀρθρῖτις, κτλ. Ζητεῖτε τὸ ὄνομα τῆς πηγῆς ἐπὶ τοῦ ταπώματος.

Τὰ ὕδατα τῶν ἄνω πηγῶν τοῦ Vichy εὑρίσκονται παρὰ τοῖς ΚΚ. Βελιτς καὶ Σα, Β. Ζαννῆ, καὶ πάντα φαρμακοπωλεῖον καὶ φαρμακεῖον.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΝΕΡ.

ΟΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

8. Γαλατᾷ, Δημαρχικὸν Χάνι 8.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ παντὸς εἴδους ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ, εἴτε ἐσωτερικῶν, εἴτε ξένων ὡς καὶ συναλλαγματικῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙΣ, ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ.

ΙΔΙΑ ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΛΙΑΝ ΕΠΩΦΕΛΗΣ

Παραχωρήσεις ἐπὶ πληρωμαῖς βαθμιαίαις ὁρισθησομέναις τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει.

Τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ συμμετοχῆς τῷ φέροντι.

Ἀφορώντων μίαν ἢ πλείονας ὁμολογίας δανείων μετὰ κέρδους συγκειμένας ἐκ διαφόρων ὁμάδων ἐπωφελῶς συναρμολογημένων ὧν τὰ πρωτότυπά εἰσι παρακατατεθειμένα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κομιστῶν, ὅπως τοῖς ἀποδίδωνται ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῆς τελευταίας πληρωμῆς ἐχόντων τῶν κομιστῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν ἔκδοσιν ἐκ προκαταβολῆς.

Τῇ προσεχεῖ 1η Ἰουλίου 1874 γενήσονται
αἱ κληρώσεις τῶν τριῶν μετὰ κέρδους δανείων τῶν ἑξῆς

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ἔχον 3,300 ἀριθμοὺς ἐκ φράγκων 75,000, 15,000, 5 000, 2,000 1,000 κλπ.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1858

ἔχον 1500 ἀριθμοὺς ἐκ φιορινίων 200,000, 40 000. 20,000 10,000 κτλ.

ΔΗΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΤΟΥ 1874

περιέχον 1200 ἀριθμοὺς ἐκ φιορινίων 200,000, 50,000, 10,000 1,000 κλπ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δάνειον συνιστᾶται ἰδίως ἕνεκα τῶν παρεπομένων ὠφελημάτων ἅτινα εἰσὶν ἀνώτερα πάντων τῶν ἐκ τῶν ἄλλων αὐστριακῶν δανείων.

Εὑρίσκονται παρὰ τῷ ὑπογεγραμμένῳ ἐπὶ τιμῇ ὡρισμένῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΙΑΝ ΜΕΤΡΙΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ

ΠΡΟΜΕΣΣΑΙ παρέχουσαι δικαίωμα τῷ φέροντι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὅλου κέρδους εἰς τὰς ἀνωτέρω κληρώσεις, καὶ ὧν αἱ πρωτότυποι ὁμολογίαι, αἱ πρὸς ταύτας σχετικαὶ ὑπάρχουσαι ἐν τοῖς κιβωτίοις τοῦ καταστήματος δύνανται νὰ ἐπιδεχθῶσι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καθ' ἣν ἤθελε ζητηθῇ ἀξία λόγου ἔκπτωσις τῆς τιμῆς λαμβάνει χώραν πρὸς ὄφελος τῶν ἀγοραζόντων σημαντικὸν ἀριθμὸν προμεσσῶν.

ΓΡΑΜΜΑΙΑ ΤΟΥ 86 ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΣΑΞΩΝΙΑΣ.

Διὰ τὰς ἑξῆς πέντε κληρώσεις 16 ἰουνίου, 13 ἰουλίου, 17 αὐγούστου 14 σεπτεμβρίου καὶ 12 ὀκτωβρίου 1874. Ἐκ τῶν κληροθησομένων 100,000 ἀριθμῶν αἱ 50,000 ἔχουσι τὰ ἑξῆς κολοσσαῖα κέρδη ἐκ ταλλήρων

150,000 100,000 50,000 40 000 30,000 20,000 10,000 8000 6000 5000.

ἀποτελούντων τὸ ὅλον τάλληρα 4,650,000=φράγκα 17,437,500

Πληροφορίαι σαφέστεραι καὶ λεπτομερέστεραι ὡς καὶ κατάλογοι τῶν κληρώσεων δίδονται ὑπὸ τοῦ γραφείου **Δ. ΚΟΤΙΤΣΟΝΕΡ.**

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

IMPERIAL	COMMERCIAL UNION
Με κεφάλαιον 1,600,000 Λιρ. Στερλ.	Μὲ κεφάλαιον 2,500,000 Λιρ. Στερλ.

Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων, καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ Πριγκηπονήσοις κτλ διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορος ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων, κλπ. ἀπευθυντέον τῷ

Γ. Ε. ΚΛΙΦΤΟΝ, πράκτορι.

Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ.

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ

Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθεῖς θεραπεῖαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πρωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφεύρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαρρύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

α') Παύει σχεδὸν ἀμέσως τὴν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ δέρματος προερχομένην πτῶσιν τῆς κόμης καὶ τῆς γενειάδος β') Ὅπου αἰτία τῆς πτώσεώς ἐστιν ἡ πιτυρίασις θεραπεύει ἀσφαλῶς τὸ νόσημα τοῦτο καὶ ἑπομένως παύει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. γ') Ἀποδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν ἀρχικὴν καὶ φυσικὴν αὐτῶν στιλπνότητα. δ') Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ Σωσιτρίχου ἀναφύονται ἐπὶ τῶν φαλακρῶν μερῶν νέαι τρίχες τοῦθ' ὅπερ οὐδεμία ἐκ τῶν σκευασιῶν τοῦ εἴδους τούτου κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε.

Ν. ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ φαρμακοποιός.

Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθμὸς 186.

Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς κ. κ. Βέλιτς καὶ Σας, Τσοπάνογλου καὶ Σ. Θεοδωρίδου ἐν Τσουμπαλῇ καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν φαρμακεῖον Βουγιούκδερε.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ — Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παραποιήσεως ἢ νοθεύσεως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς φιάλης.

ΤΙΜΗ 3 ΦΡΑΓΚΑ.

Εἰδικότης τῶν οὐσιῶν τῶν χρησιμευσασῶν τῇ ἀειθαλεῖ Ninon de Lenclos (Νινὼν δὲ Λανκλό).

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΑΞΙΟΛΟΓΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΟΥ ΝΙΝΟΝ

Vve LECONTE, 31, rue du Quatre-Septembre, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα·

ΑΛΙΠΘΗΝΟΝ ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΝΙΝΟΝ, Ἀπεῖργον τὴν ῥυτίδωσιν·	**ΥΔΩΡ ΚΟΣΜΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΙΝΟΝ** διὰ τὰς ἀπονίψεις·
ΑΧΝΗ ΤΗΣ ΝΙΝΟΝ Θαυμασία παιπάλη ὀρύζης, παρεσκευασμένη διὰ φυτικῶν οὐσιῶν·	**ΥΔΩΡ ΤΡΙΧΟΚΟΜΟΝ ΤΗΣ ΝΙΝΟΝ,** Παρέχον τῇ τε κόμῃ καὶ τῇ γενειάδι τὴν ἑαυτῶν ἀρχικὴν χροιάν·

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΑΛΓΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ LECONTE,

Διαφυλάττει τοὺς ὀδοντικοὺς μίλτους, ἢ θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ὀδόντας καὶ ὡραΐζει αὐτούς.

ΑΣΘΜΑ Καταῤῥοὴ δύσπνοια πνίγματα καὶ πᾶσαι ἀσθένειαι τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἰατρεύονται διὰ τῶν ΣΩΛΗΝΩΝ LEVASSEUR. Τιμὴ 3 φράγκα.

ΝΕΥΡΑΛΓΙΑΙ Ἰατρεύονται παραυτα διὰ τῶν ἀντινευραλγικῶν διὰ τῶν Καταποτίων τοῦ ἰατροῦ ΚΡΟΝΙΕΡΟΥ. Τιμὴ 3 φρ. τὸ Κιβώτιον.

LEVASSEUR, Χυμικὸς-Φαρμακοποιὸς Ιης τάξεως, 23, rue de la Monnaie, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Παρακαταθήκη παρὰ τοῖς ΚΚ. Βελιτς καὶ Σα, Δελλα-Συδδα, Κιοβάνογλου, Κουτχούκιαν, Ζαννη, καὶ Καν̄ζούν.

ΥΔΩΡ ΚΑΙ ΚΟΝΙΣ

ΟΔΟΝΤΟΠΛΥΜΜΑΤΑ

Τελειοποιημένα τοῦ Ἰατροῦ

J.V. BONN

προμηθευτοῦ προνομιούχου τῆς Α. Μ. τῆς Αὐτοκρατορίσσης.

Τὰ προϊόντα αὐτὰ πωλοῦνται 40 τοῖς 0/0 φθηνότερα ἀπὸ τὰ τῆς ἀναλόγου κατασκευῆς συγκριτικῶς τῆς εὐωδίας καὶ τῶν πλεονεκτημάτων. Ὑπερέχουν τῶν μᾶλλον διαφημισμένων εἰδικῶν.

Εὑρίσκονται παρὰ τοῖς Κυριωτέροις Φαρμακοποιοῖς, Κουρεῦσι καὶ μυροπώλοις.

Ὁλικῶς καὶ ἐκ διαλειμμάτων

44, r. des Petites-Ecuries, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΣ

(Eau de Lys de Lohse).

Δυσπιστεῖτε πρὸς τὴν παραποίησιν (Dontrefaçon).

ΤΟ ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΣ. ἐπιδοκιμασθὲν ὑπὸ τῆς βασιλικῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Πρωσσσίας καὶ ἐν γένει ὑπὸ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν καὶ ἰατρικῶν ἀκαδημιῶν, ἐξαλείφει τὰς ἐκ τοῦ ἡλίου κηλῖδας τὰ καυσίματα καὶ τὰς ῥυτίδας, διὰ μόνης δὲ τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐπιτυγχάνει ἡ καλλονὴ καὶ νεότης.

Κυρίαι καὶ κύριοι ἐδοκίμασαν καὶ ἀνεγνώρισαν τὸ ἀποτελεσματικὸν τοῦ κοσμητικοῦ τούτου, ἐξαλείφοντος τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου καυσίματα καὶ δίδοντος τῇ χροιᾷ φανερὰν λευκότητα, καθιστάντος τρυφερὰν τὴν ἐπιδερμίδα καὶ προλαμβάνοντος τοὺς ἐρεθισμοὺς τοῦ προσώπου.

ΤΟ ΚΡΙΝΟΝΕΡΟΝ εὑρίσκεται μόνον παρὰ τῷ Lohse, προμηθευτῇ τῆς αὐλῆς Βερολίνου 16, Jagerstrasse

Οἶκος ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κκ. Βέλιτς καὶ Σα, Γιοοξὲκ Καλδιρίμ, ἀρ. 68.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ.

Ἀναγγέλλομεν πρὸς τοὺς ἀπολέσαντα τὴν κόμην αὐτῶν συνεπείᾳ ἀσθενειῶν ἢ γήρατος, φάρμακον, οὗτινος τ' ἀποτελέσματα ὑπερβαίνουσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ὡς ἐκ τούτου δ' ἀποκτῆσαν παγκόσμιον φήμην, ἤτοι τὴν:

ΕΒΑΛΛΙΝΑΝ

πομμάδαν διὰ τὴν τριχοφυΐαν, τοῦ Κ. Χ. Μαλλὺ, βραβευθέντος προμηθευτοῦ τοῦ αὐτοκρ. τῆς Αὐστρίας. Ἡ χρῆσις τῆς πομμάδας ταύτης συνεπείᾳ τῶν δυναμωτικῶν αὐτῆς ἰδιοτήτων κωλύει ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὴν πτῶσιν τῆς κόμης, ἐνισχύει τὰς ῥίζας τῶν τριχῶν καὶ ἀποδίδει αὐταῖς τὴν ἀρχικὴν χροιάν των. Διευκολύνει τὴν περιφερικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἐντελοῦς ἐπιτυχίας εἰς τριχοφυΐαν ἀφθόνου κόμης δέον νὰ μεταχειρισθῇ τις μετὰ τῆς πομάδας ταύτης καὶ τὸ

ΕΒΑΛΛΙΝΑΝ

ἄρωμα διὰ τὸν πώγωνα καὶ τὴν κόμην. Ἡ ἐπί τινας ἑβδομάδας χρῆσις τῶν δύο τούτων ἰατρικῶν ἐπιφέρει τὰ πλέον εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Νέοι δεκαεπταετεῖς ἀπέκτησαν χάρις αὐτὴν μακρὰν καὶ λεπτοφυῆ γενειάδα.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κ. κ. ΒΕΛΙΤΣ καὶ Σα, Γιουξὲκ Καλδιρίμ, ἀρ. 68.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΙΡΙΕ.

Ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ σαββάτου 1 ἰουνίου μέχρι τῆς 30 ἰδίου.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

Ταξείδια καθημερινά.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ ΕΙΣ ΓΕΦΥΡΑΝ.

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΧΘΗ

(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

Ὥρ. Α. —=— Ἀριθ. ἀτμοπλ.

11 — Ἀπὸ Γενιμαχαλὲ, Μεζαρμπουρνοῦ, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Κισσὰρ, Βεβέκιον 20

11 45 Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ. 32

12 15 Ρ. καὶ Α. Καβάκια, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσσὰρ. 25

1 — Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιούχδερε, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιάν. 34

1 15 Ρ. καὶ Α. Καβάκια, Μεζάρμπουρ. Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βενχὸς, Στένια, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκ. 19

2 15 Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιούχδ. Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Χισσὰρ, Βεβέκ, Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.

3 30 Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Ἐμιργιὰν, Βογιατζ. Ρ.Χισὰρ, Βεβέκ. (Τὰς παρασκευὰς εἰς Ἀρναούτκιοϊ, Ὀρτάκιοϊ καὶ Βεσικτάς. 32

4 30 Ρ. καὶ Α. Καβὰκ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα. Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. 34

5 45 Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα. Βέηκοζ, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Χισσάρ. Ἀρναούτ. Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. 25

6 30 Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βέηκοζ, Νεοχώρ. Κάνλιδζα, Βογιατζίκιοι, Ρ. Ἰσσὰρ. Κανδιλλὺ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ὀρτάκιοϊ, Κουσχουντζοὺχ, Βεσικτὰς, Σχούταρι. 5

8 30 Ρ. καὶ Α. Καβὰκ, Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηχὸς, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούκιοϊ. Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς, Καβατάς. 19

10 — Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἀρναούτκιοϊ, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. 22

Σημ. Κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν περὶ τὴν 10 1)2 ὥραν τῆς ἑσπέρας θὰ ὑπάρχῃ ἔκτακτον ταξείδιον ἀπὸ Μεζαρμπουρνοῦ διὰ τὴν γέφυραν προσεγγίζον εἰς Βουγιούκδερε, Βεηχὸς, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ῥ. Ἰσσὰρ. Κανδιλλὺ. Ἀρναούτκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

11 30 Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. 1

12 — Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 12 15). 22

12 30 Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς (Ἐκτὸς τῶν παρασκ.) 29

1 — Ἀρναούτ. Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς. 3

1 30 Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. 1

2 05 Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς. 22

2 45 Ἀρναούτκιοι. Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς, Καβατάς. 3

4 — Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουντζ. Βεσικτάς. 23

4 45 Ἀρναούτκιοϊ. Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν). 3

7 — Ἀρναούτκιοι, Κουρούστεσμε, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς. Καβατάς. 4

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

11 30 Βεηχὸς Πασσᾶ Βαξὲ, Ῥιφὰτ Πασσᾶ Μαχαλὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσσὰρ, Κανδυλὶ, Βανίκιοϊ, Τζεγχέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούχ. 21

11 30 Βανίκιοϊ, Τζεγχέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντσοὺχ. Καβατάς. 5

12 30 Βέϊκος, Π. Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Χισὰρ, Βανίκιοϊ, Τζεγχέλκιοϊ. Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούχ. Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν). 23

1 — Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηχὸς, Π. Βαξὲ, Κάνλιτζα, Ἀν. Χισὰρ Κανδυλὶ, Βανίκιοι, Τζεγχέλκιοι. Βεηλέρβεη, Κουσκουντζούχ. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 12 30). 17

2 — Βουγιούκδερε. Βεηχὸς, Π.Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσὰρ, Κανδιλλὺ, Βανίκιοϊ, Τζεγχέλκιοϊ, Βεηλέρβεη Κουσγουντζ. 28

3 45 Βέϊκος, Πασσᾶ Βαξὲ, Ῥιφὰτ πασσᾶ Μαχαλὲ, Κάνλιτζα. Α. Χισὰρ, Κανδυλλὶ, Βανίκιοι, Τζεγχέλκιοι, Βεηλέρβεη (Τὰς παρ. εἰς τὰς ὥρ. 4 45). 21

8 45 Βουγιούκδερε, Βέϊκος, Πασσᾶ Βαξὲ, Κάνλιτζα, Αν. Χισσὰρ, Κανδυλλὶ, Βανίκιοι, Τζεγχέλκιοι, Βεηλέρβεη, Κουζχουντζοὺχ Σχούταρι (τὰς παρασκευὰς καὶ εἰς Ῥιφὰτ Πασσᾶ). 1

ΑΠΟΠΛΟΙ ΕΚ ΓΕΦΥΡΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΧΘΗ

(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

12 30 Καβατὰς, Σχούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺχ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ἀρναουτκιοϊ, Κανδυλὶ, Ρ.Ἰσσὰρ, Βογιατζίκιοι, Κάνλιδζα, Νεοχώριον, Βεηχὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Γενιμαχαλέ. 5

12 45 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοι, Βεβέκιον, Ρ Χισὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδερε, Γενιμαχαλέ. 20

2 — Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ἀρναούτκιοι. Βεβέκιον, Ρ Χισσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα. Βουγιούχδερε, Μεζαρμπουρνοῦ, Γενίμαχ. 32

2 45 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ.Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Ρ. καὶ Α. Καβάχ. 34

3 45 Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Γενιμαχαλέ. 25

5 15 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοι, Βεβὲκ, Ρ. Χισσὰρ, Βογιατζίκιοι, Νεοχώριον, Βεηχὸς, Θεραπεῖα, Βουγιούκδερε, Μεζαρμπουρ Γενιμαχαλέ. 19

5 30 Καβατὰς, Σχούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺχ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Τζεγχέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ.

6 30 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοϊ Βεβέκιον, Ρ. Χισσὰρ, Βογιατζίκιοι, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδερε, Γενιμαχαλέ. 1

8 — Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοϊ, Κανδυλλὶ, Βεηλέρβεη, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Βεηχὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Ρ. καὶ Α. Καβάκ. 34

8 30 Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοι, Κανδυλλὶ, Βεηλέρβεη, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδερε, Γενιμαχαλέ. 25

9 30 Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Βογιατζίκιοι, Νεοχώριον, Βεηχὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Γενιμαχαλέ. 25

10 — Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδ. Μεζάρμπουρνου, Ρ. καὶ Α. Καβάκια. 34

10 30 Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοι, Βεβέκ, Ρ. Ἰσὰρ, Ἐμιργ. Στένια, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Γενιμαχαλέ. 20

11 — Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Βεβέκιον, Ρ. Ἰσὰρ, Βογιατζίκιοι, Στένη, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδερε, Μεζάρμπουρνου, Γενιμαχαλέ! 32

11 15 Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπ. Βουγιούχδ. Γενιμαχ. 19

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

12 30 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοϊ. 1

1 15 Ἀπὸ τὴν γέφυραν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοϊ. 22

2 — Ἀπὸ τὴν γέφυραν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοι. 28

4 — Ἀπὸ τὴν γέφυραν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοι. (Ἐκτὸς τῶν παρασκ), 3

9 30 Καβατὰς, Βεσικτὰς, Κουσγουντσοὺχ, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτ. (καὶ ἐκεῖθεν κατ' εὐθεῖαν εἰς γέφυραν) 23

10 15 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτ. (καὶ ἐκεῖθεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν γέφυραν). 3

11 05 Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοι. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).

11 20 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ, 29

11 40 Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε Ἀρναούτκιοϊ, 24

12 — Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. 3

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

2 15 Σχούταρι, Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγχέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδυλὶ. Α. Χισσὰρ, Κάνλιτζα, Πασσᾶ Βαξὲ, Βέϊκος. (Τὰς παρασκευὰς Τζιπουκλὶ καὶ Βουγιούκδερε). 21

3 — Βεσικτὰς, Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγχέλκιοι. Βανίκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. (τὰς παρασκευὰς εἰς Κανδυλὶ, Ἀν. Χισσὰρ. Κάνλιτζα. Π. Βαξὲ, Βέηκος. Ἐκτὸς Ἀρναούτκιοι). 23

9 45 Κουσχουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγχέλ. Βανίκοϊ, Ἀν. Χισὰρ. Κάλιντ. Πασᾶ Βαξὲ, Βέϊκος Βουγιούκδερε. 17

10 30 Βανίκιοι, Κανδιλὺ Α. Χισὰρ, Κάνλιτζα, Ρ. Πασᾶ Μαχαλὲ Πασᾶ Βαξὲ, Βέηκος, Θεραπεῖα, Βουγιούκδ. (ἐκτὸς τῶν παρασκ.) 28

10 45 Κουζχουντζ. Βεηλέρβ. Τσεγχέλκιοϊ, Βανίκιοϊ. Κανδυλὺ, Α. Ἰσὰρ. Κάνλιδζα Πασᾶ Βαξὲ, Βέηκος, (τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρ. 10 1)2). 21

10 10 Κουσγουντζοὺχ, Βεηλέρβεη, Τζεγχέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Α. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα, Βεηχός. 23

11 35 Καβατὰς, Κουσγουτζοὺχ, Βεηλέβεη, Τζεγχέλκιοϊ, Βανίκιοϊ. 5

Σημ. Προσωρινῶς καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν, τῶν κυριακῶν καὶ τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν θέλει γίνεσθαι συμπληρωματικὸς ἀπόπλους κατὰ τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἀπὸ Γενιμαχαλὲ διὰ τὴν γέφυραν προσεγγίζοντος τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ εἰς Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηχὸς, Πασσᾶ Βαξὲ, Στένια, Ρ. Ἰσσὰρ, καὶ Α. Ἰσσάρ. Τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς τὰς ὥρας 8 1)2 ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Γενιμαχαλὲ προσεγγίζον εἰς τὰς αὐτὰς ἀποβάθρας προσέτι δὲ καὶ εἰς Βεηλέρβεη.

ΓΡΑΜΜΗ ΣΚΟΥΤΑΡΙ.

Ταξείδια καθημερινά.

Ἀπὸ Σχούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Α. 12 κατ' εὐθεῖαν. —12 30—1—1 30—1 50—2 25—2 50—3 20—4—4 30—5—5 30 —6—6 35—7 30—8 15—8 40 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς,—9 κατ' εὐθεῖαν—9 40—10—10 30—10 40—11 5—11 25—11 40—12.

Ἀπὸ Γέφυραν εἰς Σχούταρι.

Ὥρ. Α. 12 15 κατ' εὐθεῖαν.—12 40—1 10—1 40—2—2 30—3 10—3 40—4 10—4 40 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς—5 10 κατ' εὐθεῖαν—5 10—5 40—6 30—7—8 — 8 30—9—9 30—10—10 20—10 40—11—11 15—11 40—11 50——12 5.

Ταξείδια παρασκευῶν.

Ἀπὸ Σχούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Α. 12 κατ' εὐθεῖαν—12 30—1—1 30 2—2 30—3—3 30—4—4 30—5—5 40—6 10—6 45—7 30—8 15—8 40 προσ. εἰς Βεσικτάς.—9 κατ' εὐθεῖαν—9 30—10—10 20—10 40—11—11 40—12.

Ἀπὸ γέφυραν εἰς Σχούταρι.

Ὥρ. Α. 12 15 κατ' εὐθεῖαν—12 40—1 10 1 45—2 15—2 45—3 15—3 40— 4 15 — 4 40 προσ. Βεσικτάς.—5 30—6—6 30—7— —8 30—9—9 30—9 50—10 20—10 45— 1—11 15—11 40—12 5.

Ταξείδια κυριακῶν.

Ἀπὸ Σχούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Α. 12 κατ' εὐθεῖαν—12 30—1—1 30 —2—2 30—3—3 45—4 15—5—5 30—6 15 —6 45—8—8 30 προσ. εἰς Βεσικτάς.—9 15 κατ' εὐθεῖαν. —9 45—10 15—10 45—11 10 —11 35—12.

Ἀπὸ γέφυραν εἰς Σχούταρι.

Ὥρ. Α. 12 κατ' εὐθεῖαν.—12 30—1—1 30 —2—2 30—3—3 45—4 15—5 προσεγγ. εἰς Βεσικτὰς—5 30 κατ' εὐθεῖαν.—6 10—6 45— 8—8 40—9 15—10 15—10 45—11 10—11 30—11 35—12 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς τοῦ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ θέλουσι κάμνει τὰ ἑπόμενα ταξείδια (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).

2 — Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν). 29

3 15 Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. 29

10 20 Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν). 29

11 — Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. 5

1 30 Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν). 29

2 45 Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. 29

10 — Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν). 29

10 45 Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ. (Τὰς κυριακὰς εἰς τὰς ὥρας 10 45). 5

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς δι' ἀτμοπλοίων μετακομιδῆς ὀχημάτων, ἵππων καὶ ἑτέρων τετραπόδων μεταξὺ Κων]πόλεως (Σιρκεδζῆ Ἰσκελεσὶ) Σκούταρι καὶ Χαρέμ.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς Σιρκετζῆ Ἰσκελεσί.	Ἀπὸ Σιρκετζῆ Ἰσκελεσὶ εἰς Σκούταρι.
Ὥρ. Α.	Ὥρ. Α.
1 15 προς. Καβατάς	2 30 κατ' εὐθεῖαν.
3 10 κατ' εὐθεῖαν.	3 45 προς. Καβατάς.
4 15 »	5 »
9 15 »	9 »
10 45 »	10 45 »
11 15 προς. Καβατάς	11 30 »

Αἱ συνδρομαὶ τοῦ «Νεολόγου» γίνονται.

Ἐνταῦθα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλαχοῦ, παρὰ τοῖς Κ. Κ. Π. Σαμακόγλου, ἐν Προύσῃ· Θεμ. Μαρίνῳ, ἐν Μιτυλήνῃ· Φ. Α. Σαρίκᾳ, ἐν Σμύρνῃ· Στ. Βαφειάδῃ, ἐν Χίῳ· ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Σάμου», ἐν Σάμῳ· Δ. Γαληνῷ, ἐν Ῥόδῳ· Ι. Χ. Παππαδάκῃ, ἐν Κρήτῃ (Χανίοις)· Ν. Σταυράκῃ, (Ἡρακλείῳ)· Ν. Σ. Βαφειάδῃ, ἐν Ραιδεστῷ· Δ. Πετράκῃ, ἐν Ἀδριανουπόλει· Γ. καὶ Θ. Κατσίγρῃ, ἐν Φιλιππουπόλει· Κ. Ξενοφωντίδῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ· Λεονάρδῳ Δ. Σεμπρικῷ, ἐν Βάρνῃ· Ι. Βάλινδᾳ, ἐν Κωνστάντσῃ· Σ. Σολομωνίδῃ, ἐν Τρουστσούκῳ καὶ Γιουργέβῳ· Τιμ. Ῥουμπίνῃ, ἐν Βραΐλᾳ· Μιχαὴλ Βίστῃ, ἐν Γαλαζίῳ· Ἐπαμ. Φραγκούδῃ, ἐν Βουκουρεστίῳ· Γρηγορίῳ Ν. Μούζᾳ, ἐν Βιτωλίοις· Κ. Περσοπούλῳ, ἐν Ὀδησσῷ· Θ. Ἀσκαρίδῃ, ἐν Ταϊγανίῳ· Θ. Παπαδοπούλῳ, ἐν Ἀθήναις· Α. Ταβανιώτῃ καὶ Ἰωάν. Τσαγκαρουσιάνῳ, ἐν «Ἀλεξανδρείᾳ»· Ἐπαμ. Ἀμαράντῳ, ἐν Καΐρῳ· Δ. Ῥάλλῃ, ἐν Τοῦρνο-Μαγουρέλλι· Eugène Orain, 9 Rue Drouot, ἐν Παρισίοις· General british and foreign agency Fairman et C General Merchants and Foreign bankers, 5, Child's Place, Temple, ἐν Λονδίνῳ· Ἰω. Χρυσοπούλῳ, ἐν Πύργῳ· Ἀνδρ. Νοστράκῃ, ἐν Σύρῳ· Κ. Δαμιανῷ, ἐν Βιέννῃ· Κ. Δ. Ἀποστολίδῃ, ἐν Κυδωνίαις· Α. Βοδονάρᾳ ἐν Βώλῳ· Ἀδελφοῖς Μπανδέμαλη, ἐν Καλλιπόλει καὶ Δαρδανελλίοις.

Διὰ πᾶσαν χρηματικὴν διαχείρισιν ἀφορῶσαν τὴν ἐφημερίδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους Ι. Σκαρίμβαν καὶ Γ. Βασιλικόπουλον, ἐπιστασίαν ΝΕΟΛΟΓΟΥ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρονόμεναι ἄρχονται τὴν 1ην ἢ 15ην ἑκάστου μηνὸς καὶ λήγουσι τὴν 30 ἰουνίου ἢ 31 δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐπιστολαί, ὧν δὲν προκατεβλήθησαν τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δὲν εἶναι παραδεκταί, ὡς καὶ διατριβαὶ ἢ εἰδοποιήσεις μὴ πληρωθεῖσαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σας.

03/06/23
889099
НБ СІУ
Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА